

יז לחודש

בג א' שיר מזמור לאמָפָה: ב' אלְהִים קָדוֹם לְלַבְתָּנוּ אֶלְ דָּמֵי
לְךָ אֶל הַחֲרֵשׁ וְאֶל תְּשַׁקְטָ אֶל: ג' כִּי חַנְחָ
אוֹיְבֶךָ יְהִמְיוֹן וְמִשְׁנָאֵיךְ נְשָׂאֵ רַאֲשָׁה: ד' עַל עַמְּךָ
יְעָרֵימָה סָוד וַיְתִיעַצְתָּ עַל צְפֻנְיָה: ה' אָמָרָה לְבָבוֹ
וְנִבְחִידָם מְגַנְיָה וְלֹא יוֹכֵר שְׁמָם יִשְׂרָאֵל עוֹד: ו' בַּי נְעַצְתָּ
לְבָבְךָ וְחַדְךָ עַלְיךָ בְּרִית יְבָרָה: ז' אֲהָלֵי אֲהָרָם
וַיְשַׁמְּעוּאָלִים מִזְמָרָת וְהָגָרים: ח' גָּבֵל וְעַמְּזָן וְעַמְּלָק
פְּלִשְׁתָּה עִם יְשָׁבֵי צָוָה: ט' גַּם אָשָׁור נְלֹהָה עַמְּם הָיוּ
וְרוֹעֵל בְּנֵי לֹוט סָלָה: י' עָשָׂה לָהֶם בְּמִדְנָה פְּסִיסְרָא
כִּבְיָן בְּנַחַל קוֹיְזָן: יא' נְשָׁמָדָה בְּעֵין דָּאָר הָיוּ דָמָן
לְאַדְמָה: יב' שִׁיתָמָו נְדִיבָמָו בְּעָרָבָה וּבְזָאָב וּבְזָבָח
וּבְצָלְמָגָע בְּלִ נְסִיבָמָו: יג' אֲשֶׁר אָמָרָה נִירָשָׁה לְנֵנוּ אֶת
נְאֹות אֱלֹהִים קָדוֹם לְלַבְתָּנוּ: יד' אַלְהֵי שְׁמָךְ בְּגַלְגָל
בְּקָשׁ לְפָנֵי רִזְקָה:טו' בְּאַש תְּבֻרָע יְעָרָב וּבְלַחְבָּה תְּלַחְתָּ
חרִים: טז' בְּן תְּרַדְפָם בְּסֻעַרְךָ וּבְסִיפְתָךָ תְּבַחְלָם:
יז' מְלָא פְנִيهֶם קָלוֹן וַיְבָקַשׁ שְׁמָךְ יְהוָה תְּהִלָּה:
יח' וַיְבָשֵׁשׁ וַיְבָתֵּל עָדִי עד וַיְחַפֵּר וַיְאַבְדֵנָה: יט' וַיְדַעַי בַּי
אַתָּה שְׁמָךְ יְהוָה לְבָדָק עָלָיוּן עַל בָּל הָאָרֶץ:
כ' לְמַנְצָחָה עַל הַתְּהִתָּה לְבָנִי קָרָח מְזֻמָּרָה: ב' מַה
יְדִידָות מְשִׁבְנוֹתִיךְ יְהוָה תְּהִלָּה צְבָאות:

ג נְכָסֶה וְגַם בְּלִתָּה נְפֵשִׁי לְחִצְרוֹת יְהוָה
 לְבִי וּבִשְׁרִי וּרְגַנְנָה אֶל אֶל חַי: ר גַם צְפֹר מֵצָאָה
 בֵּית וְדָרוֹר קָנוּ לְהָאֲשֶׁר שְׁתָה אֲפֻרְחָה אֶת
 מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה תְּהִלָּתֶךָ צְבָאות מִלְּפִי וְאֶלְעָד
 : ח אֲשֶׁר יַוְשֵׁבֵי בִּיתְךָ עַזְעַז יְהִלְלוּךָ סָלָה:
 וְאֲשֶׁר אָדָם עֹז לוּ בְּךָ מִסְלָות בְּלִבְבָם: עַבְרִי
 בָּעֵמָק הַבָּכָא מַעַז יִשְׁוֹתוּךָ גַם בְּרָכוֹת יִעַטָּה
 מַזְרָה: ח יַלְכֵוּ מַחְיָל אֶל חִיל יְרָאָה אֶל אֱלֹהִים
 בְּצִיּוֹן: ט יְהוָה תְּהִלָּתֶךָ אֱלֹהִים צְבָאות
 שְׁמִעה תִּפְלְתִּי הָאוֹנָה אֱלֹהִי יַעֲקֹב סָלָה:
 וְמַגְנָנָה רְאָה אֱלֹהִים וְהַכְּתֵב פָנֵי מִשְׁיחָה:
 יְאָבִי טֹוב יוֹם בְּחִצְרִיךְ מַאֲלָף בְּחִרְתִּי הַסְּטוֹפָה
 בְּבֵית אֱלֹהִי מַהְוָר בְּאֶחָלִי רְשָׁעָה: יְבִי שְׁמָש
 זְמָנָן יְהוָה תְּהִלָּתֶךָ אֱלֹהִים חָן וְכָבוֹד וְתִּנְחַזֵּק
 יְהוָה תְּהִלָּתֶךָ לֹא יִמְנַע טֹוב לְהַלְבִּים בְּתִימָם:
 ג יְהוָה תְּהִלָּתֶךָ צְבָאות אֲשֶׁר אָדָם בְּמִתְחַבֵּה:

בָּה אַל מְנַצֵּח לְבִנֵּי קָרֵח מִזְמֹרָה: כ רְצִית יְהוָה
 אֶתְהָלֵל אֶרְצָךְ שְׁבָת (שְׁבּוֹת) שְׁבִית יַעֲקֹב:
 ג נְשָׂאת עָזָן עַמְּךָ בְּפִוִת בְּלִתְחִטָּאתְךָ סָלָה: ד אַסְפָת
 בְּלִתְעַבְרָתְךָ הַשִּׁבּוֹת מַחְרֹזָן אָפָךְ: ה שׁוֹבְנָה אֱלֹהִי
 יְשַׁעַנָּנוּ וְהִפְרֵב עַסְךָ עַמְנָנוּ: ו הַלְּעוֹלָם הַאֲנָפָה

בְּנֵי תִּמְשֵׁךְ אָפֶךְ לַדְרֵן וְדָרֵן: וְחַלָּא אַתָּה תְּשֻׂבֵּ
תִּתְחַנֵּן וְעַטְפֵךְ יִשְׁמַחְתֵּן בְּךָ: חַרְאָנֵן יְהֹוָה
חַסְדֵךְ וַיְשַׁעַד תַּתְנֵן לְנֵן: טַאֲשָׁמָעָה מַה יִדְבֶּר הָאָלֵל
יְהֹוָה בְּתַתְבֵּשׁ כִּי יִדְבֶּר שְׁלוֹם אֶל עַפְנוֹ וְאֶל חַסְדֵיכְיוֹ
וְאֶל יִשְׁבֵּבוּ לְכָסָלָה: אֲךְ קָרוֹב לִירָאָיו יִשְׁעָיו לְשָׁבֵן
בְּבָזֵד בָּאָרֶצָנָה: יָחָסֵד נְאָמָת נְפָנֵשׁוֹ צָדָק וְשְׁלוֹם
גְּשָׁקָה: יְבָאָמָת מְאָרֶץ תְּצִמָּח וְצָדָק מְשָׁמִים גְּשָׁקָה:
וְגַם יְהֹוָה בְּתַתְבֵּשׁ יִתְנַחֵם הַטוֹּב וְאָרֶצָנָה תַּתְנֵן יְבָוֵלה:
דַּצְדָּק לְפָנֵינוֹ יַהֲלֵךְ וַיִּשְׂמַח לְדָרֵךְ פָּעָמֵינוֹ:

פ נ א תִּפְלֵה לְדָדוֹד הַטָּהָר יְהֹוָה בְּתַתְבֵּשׁ אָונֵה עֲנֵנִי כִּי
עַנֵּי וְאַבְיוֹן אָנֵנִי בְ שְׁמָרָה נְפָשִׁי כִי חַסְדֵד אָנֵנִי
חוֹשֵׁעַ עֲבָדֵךְ אַתָּה אֱלֹהֵי בְּתַתְבֵּשׁ הַבּוֹטָח אֲלֵיךְ: גַּחֲנֵנִי
אָדָנִי כִי אֲלֵיךְ אָקְרָא בְּלִי הַיּוֹם: ד שְׁפָחָה נְפָשָׁה עֲבָדֵךְ
כִּי אֲלֵיךְ אָדָנִי נְפָשִׁי אַשָּׁא: הַכִּי אַתָּה אָדָנִי טֹוב
וִסְלָח וּרְבָבָ חַסְדֵר לְכָל קָרְאֵיךְ: הַאֲוֹנֵה יְהֹוָה בְּתַתְבֵּשׁ
תִּפְלֵתי וְהַקְשֵׁבָה בְּקוּל תִּתְחַנֵּנוּתִי: וְבַיּוֹם צְרָתִי
אָקְרָא כִי תִּעֲנֵנִי: חַאֲזֵן בְּמוֹז בְּאֱלֹהִים בְּתַתְבֵּשׁ אָדָנִי
וְאַיִן בְּמַעֲשֵׁיךְ: טַבְלָגָוִם אֲשֶׁר עָשָׂית יִבּוֹאוּ וַיְשַׁתְּחַווּ
לְפָנֵיךְ אָדָנִי וַיְכַבְּדוּ לְשָׁמֶךְ: יְכִינֵל אַתָּה וַיְעַשֵּׂה
גְּפָלָות אַתָּה אֱלֹהִים בְּתַתְבֵּשׁ לְבָדֵךְ: יְאַהֲרֵנִי יְהֹוָה
בְּתַתְבֵּשׁ דָּרְכֵךְ אֲהָלֵךְ בְּאֲמָתֵךְ יְהָדֵךְ לְכָבֵי לִירָאָה שָׁמֶךְ:

ב אָזְךָ אָדָנִי אֶלְתִּי תְּפִלָּה בְּלַב הַמְּלֵלָה בְּכָל לְבָבִי נַאכְבָּדָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: ג בַּי חֲסֶדֶךָ גָּדוֹל עַלְיָה וְחַצְלָתָ נְפָשִׁי
מְשֻׁאָל תְּחִתְּיָה: ד אֱלֹהִים תְּפִלָּה בְּלַב הַמְּלֵלָה וּדְרִים קָמוּ עַלְיָ
נְעָדָת עֲרֵיצִים בְּקַשׁוֹ נְפָשִׁי וְלֹא שְׁמָנוֹךְ לְנַגְּדָם:
טו וְאַתָּה אָדָנִי אֶל רְחוּם וְחַנּוּן אָרָךְ אַפִּים וּרְכָב חָסֶד
וְאַמְתָּה: טו פְּנֵה אַלְיָ וְחַנְגִּינִי תְּנֵה עַזְךָ לְעַבְדָךָ וְהַשְׁעִיה
לְבָנֶן אַמְתָּה: י עֲשֵׂה עַמִּי אֶת לְטוֹבָה וְירָא שְׁנָאִי
וַיַּבְשֵׂשָׂ בַּי אַתָּה יְהֹוָה תְּפִלָּה עֹורְתָנִי וְנַחְמָתָנִי:

כ אֶל בְּנֵי קָרְחָ מִזְמוֹר שִׁיר יִסְנְדוֹת בְּהַרְרֵי קָרְדָּשׁ:
ב אֶחָב יְהֹוָה תְּפִלָּה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִפְּלָמָדָה מִשְׁבָּנוֹת
יַעֲקֹב: ג נַבְּפָדוֹת מִרְכָּבָר בְּךָ עִיר הָאֱלֹהִים תְּפִלָּה בְּלַב הַמְּלֵלָה
סָלה: ד אֹזֵfir רְחֵב וּבָבָל לִיְדֵעַ הַנֵּה בְּלֵשָׁת וְצֹר
עַם כּוֹשׁ וְזַהֲרֵד שֶׁם: ה וְלִצְיוֹן יֹאמֶר אִישׁ וְאִישׁ
יַלְדָבָה וְהִיא יִבְוֹנֵנָה עַלְיוֹן: ו יְהֹוָה תְּפִלָּה יִסְפֶּר
בְּכָתוּב עַמִּים וְזַהֲרֵד שֶׁם סָלה: ו וְשָׁרִים בְּחַלְלִים
בְּכָל מַעֲנֵי בָהּ:

תפילה קאירה לאומרה קلام הלמוד

לשם יהוד קדשא בריך הוא ושבינתיו וכו'. על ידי
זהו טمير ונעלם בשם כל ישראל לאקמאת
שבינתה מעפרא, ולعلוי שבינת עזינו אם הבנים
שמחה, על ידי זהו טמיר ונעלם בשם כל ישראל.
הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנסמת
כל התגאים והצדיקים הפתובים בזוהר
הקדוש ובראשם התנא האלקי רבי שמעון בר
יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפילת
הוד המלך עליון השלום (תהלים סא ד-ה) כי היה
מוחסה לי מגיל עז מפני אויב. אונרה באלה
עלמים אחהה בסתר בגפיך פלה. ואנפה
שבלימודינו זה ידיו שפתחותיהם הדובות בCKER,
למען שמו באחבה לעשות נחת ריח ליוצרכנו
ולעשות רצון בוראננו. ובתרין ספר הוזהר,
יפקען ישראל מן גלותא ברחמי, וראה אל עבריך
בעלה וגדרך על בנייהם. ויהיنعم אדני אלהינו
עלינו ומעשה ידינו בוננה עליינו ומעשה ידינו
בוננה עליינו ומעשה ידינו בוננהו (תהלים צ' טז י"ז).
(סוד ה')

תפילה קורם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה
רְבָּזֶן הַעוֹלָמִים וְאֶרְנִי הַאֲדוֹנִים. אֶב הַרְחָמִים
וְהַסְלִיחָות. מְזֻדִים אֲנָחָנוּ לִפְנֵיךְ יְהָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתְּחִווָה,
שְׁקַרְבָּתָנוּ לְתוֹרַתְךָ וּלְעַבְדָתְךָ עֲבֹודַת הַקָּדֵשׁ,
גִּתְתָּתָ לְנוּ חָלֵק בְּסָדוֹת תּוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָה. מָה אָנָה
מָה חִינָנוּ, אֲשֶׁר עָשָׂיתْ עַמְנוּ חָסֵד גָדוֹל בָּנוּ. עַל בָּנוּ
אֲנָחָנוּ מִפְלִילִים תְּחִנְנִינוּ לִפְנֵיךְ שְׁתִמְחָל וְתִסְלָח
לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעַזְנָתֵינוּ. וְאֶל יְהָי עַזְנָתֵינוּ
מִבְדִילִים בִּגְנִינוּ לְבִגְנָה. וּבָבָנָה יְהָי רְצָוָן מִלִּפְנֵיךְ יְהָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שְׁחַבּוּנָן אֶת לְבָבָנוּ
לִירָאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ, וּפְקַשְׁבָ אָונָה לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהָה,
וְתִפְתַח לְבָבָנוּ הַעֲרֵל בְּסָדוֹת תּוֹרַתְךָ. וַיְהִי
לְמַזְדָנוּ זֶה נְחַת רֹוח לִפְנֵי כֶּפֶא כְבָזָק בְּרִיחָ נְיוֹחוֹת.
וְתִאֵיל עַלְנוּ אָור מִקוּר נְשִׁמְתָנוּ בְּכָל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
וְשִׁתְתַנְצֵז נִצְצֹות עַבְדִיךְ הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יְדֵם
גָלִית דִבְרֵיךְ אֱלֹהָה בָעוֹלָם. וּבָוֹתָם יוֹכָות אֲבוֹתָם
יוֹכָות תּוֹרָתָם וְתִמְיּוֹתָם וְקָדְשָׁתָם יַעֲמֹד לְנוּ לְכָל
גְבָשֵׁל בְּדִבְרִים אֶלָז. וּבָוֹתָם הָאֵר עִינֵינוּ בְמַה
שָׁאַנְהַ לְזָמְדִים. בְמַאֲמָר גַעַם זְמִירֹת יִשְׂרָאֵל, גַל
עַנִּי וְאַבִיטָה גְבָלָות מִתּוֹרַתְךָ. יְהָי לְרְצָוָן אָמָרִ

פי וְהַנִּזְוָן לְבֵי לְפָנֶיךָ, יְהֹוָה צָרִי וְגָאָלִי. בַּי יְהֹוָה וְתַעֲנִיחָנָה:

רְבָזָן עַלְמִין, דְּאַנְתָּה הַזָּא מְגַלִּי עַמִּיקָתָא וִמְסֻתָּרָתָא
גַּנְלִי רְזִיאָה. יְהָא רְעֵנָא מִן קָדְמָא לְאַסְבָּרָא
מְלִין בְּפִינְנָא, לְקָוָמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁבָתָיבָ, וְאַנְכִי
אֲחֵיה עִם פִּיךְ וְהַרְיִתְיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא נִיעוֹל
בְּכִפְפָא קָדְמָה. וְנוֹפִי לְמִשְׁמָעָ רְזִיאָן עַלְאָזָן
הַאֲרוֹרִתָּא מְפֻטָּא דְּרִישָׁא דְּמִתְיְבָתָהָא עַלְאָה. אַמְּנָן
וּבָן יְהִי רְצָוָן, אַמְּנָן, סְלָה:

וְנַחַר יֵצֵא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אַתְּ-הָגָן, וּמִשְׁמָם יַפְרֵד
וְהִיה לְאַרְבָּעָה רָאשָׁם: וְהַמְשְׁבָּלִים יוֹהָרִי
בְּוֹהֵר הַרְקִיעַ, וּמַצְדִּיקִי חַרְבֵּים בְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם
וְעַד: גָּלְעִינִי וְאַבְטִיחָנָה נְפָלָאות מַתּוֹרָתָךְ:

תפלת לרפואות וишועות

הַרְיִינִי מִקְבֵּל עַלִי מִצּוֹת עַשְ׈ה שֶׁל וְאַהֲבָת לְרַעַע
כְּמוֹזָד, וְהַרְיִינִי אַוחֵב בָּל אַחֲד מַבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנֵפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהַרְיִינִי מַזְעֵן אֶת פִּי לְלִימֹד בְּסֶפֶר
הַזָּהָר הַקְדוֹשׁ לְזִבּוֹת ... פְּבַ"פָּ (וְכֵאן יִפְרֵט בְּקַשְׁתוֹ)
וְלִרְפּוֹאת... וְיִשְׁועָת... וְלִבְגָּנִים... הַשְּׁם יִשְׁלַח
דָּבָרָו יְמֹקֵחוּ נְיוֹרָפָאָה בְּרִפּוֹאת הַגְּפַשׁ וּרִפּוֹאת

הנוף ברם"ח אבריו ושב"ה גדי בתוכה שאר חולין
ישראל נאריך ימי ושנותיו בנעימים נוישעה
בדבר ישועה וرحمים ... אמן סלה:

תפילה לאחר קריית הוזר

יהי רצון מלפניך יהוה אלקי נאלו אבתי שירתיים בנו
עתה מקרא שבתוב "ואשים דברי לפיך ובצל ידי
בפטיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לrome
ולתKEN תריות וחרבות השכינה הקדושה לקשות
ופורפירה עלאה ולארמן של מבנו ישב להחויר
עטרה לישנה וקיים בנו מחרה מקרא שבתוב "ויה
אור חלבה באור חכמה ואור חכמה יהוה שבעתים
באור שבעת הימים". זוכות הרשב"י הקדוש ובנו רבינו
אלעזר, זיוחם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקון העולם מיום
שברא עד סוף ברצונו וברצונו יראו. זוכות יהונתן
עסוקים בחכמה זאת, על יהה תקרב הגאולה,
וישועה מחרה תצמיח, לעליי שכינה עוזנו במחנה
בזמן. ויקיים בנו מקרא שבתוב "ויאמר אליהם יהו
אור", זיורה עלינו אור יהוה, ביום ההוא יהוה יהוה
אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. נסח תפילה מתוק
לשונו הקדוש של רבינו חיים ויטאל ז"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי אַבּוֹתִי
 שׁוֹבֵתִני לְלִמּוֹד וְלִגְנוֹת בְּסֶפֶר הָקָדוֹשׁ
 תְּהִזְהִיר עִלְּאֶה, זְבוּכָת הַתְּנָאִים הַקָּדוֹשִׁים
 שֶׁלְמִדְנָה תּוֹרָתָם יַעֲמֹד לִנְךָ נְזֹרְעָנָה וְגַנְפָּה
 לְהַבְּטָתָה הַגְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְבָא לְצִיּוֹן גָּאֵל
 וְלִשְׁבֵי פְּשָׁע בַּיָּקָב נָאֵם יְהוָה. וְאַנְיִזְעַת בְּרִיתִי
 אֶתְחָם אָמַר יְהוָה רְוִיחֵי אֲשֶׁר עַלְיךָ וְדָבְרֵי אֲשֶׁר
 שְׁמַתִּיךְ לֹא יִמְזְשִׁוּ מִפְּיךָ וּמִפְּיךָ וּרְעֵד וּמִפְּיךָ וּרְעֵד
 וּרְעֵד אָמַר יְהוָה מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיַּתְּקִים בְּנֵי
 הַגְּבִיא (ישעיה נא, טז) וְאֲשָׁוֹם דָבְרֵי בְּפִיךָ וּבְצָל יְדֵי
 בְּסִתְיָה לְגַטְעַ שָׁמִים וּלְיִסְדֵּק אָרֶץ וְלֹא מַר לְצִיּוֹן
 עַמִּי אַתָּה. וּבְרִבְתָּה מֹשֶׁה רֹעֵיא מִהִימְנָא תַּתְגַּלְהָ
 בְּמִתְרָה דִּין, יְהוָה בָּרוּךְ יִנְחַשׁ וְאַין עַפּוֹ אֶל גַּבָּר,
 יְרַא עִינָיו וְיִשְׂמַח לְבָנָיו וְתַגְלֵל נְפָשָׁנוּ בַּיְשִׁיעָתָךְ
 בְּאֶחָת בְּאֶמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהִים, בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רְחַמֵּן רְחַם עַלְינוּ
 טֹוב וּמְטוֹב הַדָּרְשׁ לִנְךָ. שׁוֹבֵה אַלְיָנוּ
 וְעַלְינוּ בְּחַמּוֹן רְחַמְּיךָ בְּגַלְל אַבּוֹת שְׁעַשְׂתָּךְ רְצֹונֶךָ.
 בְּנֵה בִּיתְךָ בְּבָתְחָלָה וּכְזַנְעָנָן מְקֻדְשָׁךָ עַל מְבֹונָנוּ.
 וְהַרְאָנוּ בְּבָנָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתָקִינוּ. וְהַשְּׁבָּ שְׁבִינְתָּךָ

לְתֹבוֹ, וְהַשֵּׁב בָּהֶן לְעִבּוֹדָתָם וְלֹווֹיִם לְזִיכְרָנָם
לְשִׁירָם וְלִוּמָרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנִיחָהּ. וּמֶלֶאָה
הָאָרֶץ דְּעָה אֵת יְהֻזָּה לִירָאָה וְלְאַהֲבָה אֵת שְׁמָךְ
הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֶּן יְהִי רְצֹן. (ס"ה)

סוד הגאותה

"בראשית פָּנָן" תקון מ"ג מתוקני
זהר השלים והمبرאר

תקוני זופר - תקונא ארבעין ותנית (זופר מקודש זט פ"ב נ"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל אין קול
ו אין עונה

בראשית פָּנָן אַתְּ רַבְ"שׁ, קְדָא אַתְּ הוּנָה
יִחְרֵב יַעֲבֵשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּהַחְאָא וּמְנָא
רַאַתְּ יוֹבֵשׁ וְאַתְּ יוֹשֵׁה, צְוֹוְהָן בְּנֵין לְחַתָּא בִּיחַדָּא
וְאָמְרֵין "שמע ישראל", ו אין קול ו אין עונה, קְדָא
הַזָּא דְּבָתִיב (משליא כה) "או יִקְרָא אַנְגָּלִי וְלֹא אַעֲנָה".

ב. הַלּוּמֵד רַק תּוֹרַת הַנְּגָלָה טֹוב לו שָׁלָא
נִבְּרָא כָּל בָּעוֹלָם

וְהַכִּי מְאֹן הַגָּרִים דְּאַסְתַּלְקָק קְבָּלָה וְחַבְמָה

מְאֹרִיָּתָא דְּבָעֵל פֶּה וּמְאֹרִיָּתָא דְּכַכְּתָב, וְגַרְים
דְּלָא יְשַׁתְּדַלְּזַן בְּהַזּוֹן, וְאָמְרַין דְּלָא אַתְּ אַלְאָ פְּשַׁט
בְּאֹרִיָּתָא וּבְתַלְמוֹדָא, בְּזַדְאי בְּאַלְוָה הוּא יַסְלַק נְבִיעָה
מֵהַזּוֹן נְהָר וּמֵהַזּוֹן נָן, נָוי לֵיהּ טָב לֵיהּ דְּלָא אַתְּ בְּרִי
בְּעַלְמָא וְלָא יוֹלִיף הַחֵיא אֹרִיָּתָא דְּכַכְּתָב וּמְאֹרִיָּתָא
דְּבָעֵל פֶּה, דְּאַתְּחַשֵּׁב לֵיהּ בְּאַלְוָה אַחֲרָעַלְמָא לְהַזּוֹן
וּבְהַזּוֹן, וְגַרְים עֲנִיָּתָא בְּעַלְמָא וְאַזְּרָךְ גְּלוּתָא.

ג. אם מתחילה ללמדם היום זה י"ק מתקנו את
העבר שלא למד

"זִיאָמָר אֱלֹהִים תְּرֵשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וּבוֹ' (בראשית
א יא), אמר רבי אלעזר, אבא, וזה קרא
לייה יבשה, מען תְּרֵשָׂא הָאָרֶץ. אמר ליה, ברוי, הבי
אוליפת היובטה לבכל בני עלמא,adam בר נש יחוור
בת היובטה, נחית לה נבייע דאסטלך, ומה הדת
יבשה קרא לה ארין, ונחר דתוה חרב זיבש קרא
לייה מקונה הרים וימים, קרא הוא דכתיב (שם י)
"זִיאָמָר אֱלֹהִים לְיַבְשֵׁה אָרֶץ וּלְמִקְוָה הַמִּים קָרָא
יָמִים", בהזאת ומנא דאתקרי ארין מה פתיב ביה
(שם יא) "זִיאָמָר אֱלֹהִים תְּרֵשָׂא הָאָרֶץ", לאפקא

וְרָעֵן וְאַבִּין דָּאִינֵן נְשֶׁמְתֵין (דר' פב ע"ב) בֶּל חָד
לְזַנְיָהו, אַלְין נְשֶׁמְתֵין דָאַתְגָּרוֹ מְפֻרְסִי יְקָרִיה, וְאַלְין
רְזָחִין דָאַתְגָּרוֹ מְפֻלְאָכִים, וְאַלְין נְפָשֵׁין דָאַתְגָּרוֹ
מְאוֹפָעִים, בֶּל חָד אֲפִיק לְזַנְיָהו לְבֶל חָד בְּרָקָא
יָאָות, "עַז פָּרִי" דָא תְּלִמְיד חָכָם, "עוֹשֶׂה פָּרִי" דָא
בָּת זַנְיָה, לְבֶל חָד בְּרָקָא יָאָות (כל חָד אֲפִיק לְזַנְיָהו).

ד. הת"ח שְׁגָשְׁמָתוֹ גְּדוֹלָה, פּוֹגָם יוֹתָר אָם אִינּוֹ לוֹמָד זֹהָר

וְעַז "עַז פָּרִי" דָא עַמְּדָא דָאַמְצָעִיתָא, "עוֹשֶׂה
פָּרִי" דָא צְדִיק, "אָשָׁר זָרָעּוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ"
דָא שְׁבִינְתָּא, דְּכָל וְרָעֵן אַתְבְּלִילָן בָּה, וְהָבָא
פְּקִדָּא דְפָרִיה וְרַבְּיה לְמַעַבְדָּה אַבִּין וְרָעֵן, הָדָא
חוֹא דְבָתִיב (ישועה מה יח) "לֹא תָהֵז בְּרָאָה לְשִׁבְתָּה
צָרָה", וְמַאן דָאַתְבְּטָל מְפָרִיה וְרַבְּיה, בָּאַלְוּ אַחֲרָה
לְהָהִיא אָרֶץ יְבָשָׂה, וְמַנּוּ בְּרָכָאָן מִינָה, בֶּל חָד
לְפָום דְּרִגְיָה, מַאן דְּפָגִים לְתַחַתָּא בָּגִים לְעַילָא,
לְאַתְּרָה דָאַתְגָּזָר נְשֶׁמְתֵיה.

﴿ פֶתַח תִּחְתָ אֶלְيָהוּ הַנְבִיא ﴾

בְּתַבְרָה רַמָ"ק: טוב לוֹמֵר פֶתַח אֶלְיָהוּ זָכָר לְטוֹב
הַנְבִיאת בְּרִישׁ סִפְר תִּיקְוִינִי הַזָּהָר (סִפְר רַבִּי שְׁבַתָּא
מִרְאָשָׁקָבָו). וּכְתַב חַדְקָא, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבְנֵן קָדִישִׁי, שֶׁהָיָא
מִסְגָּלָת לְקִבְּלָת הַתְּפִלָּה. (עֲבוֹרָת הַקּוֹרֵש מִזָּה בָּאַצְבָּע סֻוף סִימָן י').
וְהַרְיָח הַטּוֹב כְּתַב, שַׁבְאַמִּירָתָה מִסְגָּל לְבָרוֹד נִיצּוּץִי הַקְדוֹשָׁה
(בָּא"ח, פ' בָּהָר סֻוף הַהַקְדָּמָה).

וַיְהִי נָם אָדָן אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוּ, וּמְעִשָּׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָה עַלְיָנוּ, וּמְעִשָּׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. (ב' פָעָמִים)

פֶתַח אֶלְיָהוּ הַנְבִיא זָכָר לְטוֹב
 פֶתַח אֶלְיָהוּ הַנְבִיא זָכָר לְטוֹב
וְאָמְרָא: רַבּוֹן עַלְמִין דָאנְתָּכִי הוּא
 וְאָמְרָא. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שָׁאַתָּה הוּא

חַד וְלֹא בְחַשְׁבָּן. אַנְתָ הָוּא עַלְאָה עַל
 אַחֲד לְבַד, וְלֹא בְחַשְׁבָּן הַמְסִפְרִים. אַתָּה הוּא עַלְיוֹן מַעַל
 ♫

א. כתוב ה"פסא נולך": "זאת התפללה בפְרוֹשָׁה, אֲרוֹכָה מַאֲרַץ מִדָּה". ב. הנה
'רבון' בגייטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ז המאים בעולמאות אב"ע (אצלות, בריאה,
יאירה, שיש) עם שם הו"ה שפוזלים ומוחברים, גייטריא 258 - ועל זה אמר אלְיָהוּ
הַנְבִיא זָכָר לְטוֹב דָאנְתָה כָל הַעוֹלָמִות וְכוֹתַה אֶת פּוֹלִים, וכן פֶתַח בְּלִשּׁוֹן

כָּל עַל-אֵין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימָין,
 כָּל הַעֲלִילִזְנִים, נְעַלְמָם מַעַל כָּל נְעַלְמִים.

לִית מְחַשְּׁבָא תְּפִיסָא בְּדַ בְּלָל.
 אין מְחַשְּׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּדַ בְּלָל.

אַגְּנָתָן הַוָּא דְּאַפְּקָת עַשֶּׂר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הַוָּא שְׁהַזְּצָאת וּגְלִית עַשֶּׂר תְּקוּנִים.

וְקָרְבִּינָן לְהֻזָּן עַשֶּׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָן
 וּקְרוּרִים לְהַמְּלָאִים לְהַנְּהָגָה עַשֶּׂר סְפִירּות,

בְּהֻזָּן עַלְמִין סְתִימָין דְּלָא אַתְּגָלִין,
 בְּהַמְּלָאִים סְתוּמִים שָׁאִים עוֹלָמוֹת בְּגָלִים

ר' בון' להזרות ענן זה (שבחי התקנים בשם בני יששכר, כאמור השבותות מואכו חאות יא). ג. הנה ה' שוכן בעשרה בחות רוחניים אשר הוציא מותכו, אשר הוא שוכן בהם בקשמה השוכנת בגוף (לשם שב ואחלמה). ועתם הוא מנaging את העולם, שכךו שחשקה בכך לעשיות מלאה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה' לעשיות את מלאכתו על ידי "כהות האלו", אשר הינה כי ספירות אשר עולם ה' מנaging את העולם (באר למי רוא). וזה מה שאמר אלהו הקביה לפניו הקדוש ברוך הוא, אףה הוא שחשقت עשר תקונים שהם העשר ספירות, בכך לנהיג עולם את הקulos העלין ואת העולם הצע, ובכחות אלו אףה נסתר מבני אדם, מושום שאחת משפייע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה, אףה הוא שמייחד את כל הכוחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות חסד, והוא מחבר ביניהם, בכך למתוך את הדין בחסד, וכשהם קומוותקים נקראים כוחות הרוחניים, ומושום שאחת בקשמה בתוו כוחות האלו, בקשמה לגוף, لكن מי שפעריד בין כוחות הדין לבין כוחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומיוער

וְעַלְמֵין דָּאַתְגָּלִין. וּבָהוּן אֲתְכִסִּיאָת
 וְעוֹלְמֹות הַנֶּגֶלים. אֲפָתָה מִתְכְּסָה
מַבְנֵי נְשָׁא, וְאַנְתָּה הוּא דְקָשֵׁיר לֹזֶן
 מַבְנֵי אָדָם, שָׂקוּשָׂר אָוֹתָם
וּמִיחָד לֹזֶן. וּבָגִין דָּאַנְתָּה מַלְגָּאוֹ -
 וּמִיחָד אָוֹתָם. וּמִפְנֵי שָׁאַתָּה מַבְפְּנִים,
כָּל מָאן דָּאָפְרִישׁ חָד מַחְבָּרִיה
 כָּל מִי שְׁמַבְדֵּיל וּמִפְרִיד אָחָד מִתְבָּרוֹ,
מַאֲלִין עַשֶּׂר [סְפִירָן], אֲתַחַשֵּׁב לָהּ
 מַאֲלָוּ עַשֶּׂר סְפִירָות, נְחַשֵּׁב לֹזֶן
כָּאַלוּ אָפְרִישׁ בְּדָהּוּ. וְאַלְיָינִין עַשֶּׂר
 כָּאַלוּ הוּא מִפְרִיד עַשֶּׂר וְאַלְיָינוּ בְּהָהּ.

את כוח הדין, **הַרְיִי** הוא כביכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלוֹן בנסכה בגוף (באור אין רוא). ד. אוֹר אין סוף ברוך הוא. ה. כִּי על ידי העונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "ונרגע מפריד אלף", שרצונו יתברך למיטיב לבראוי לעולם, ובעוונות מונע כביכול את קרצון מלחתיב, וכמו שכתוב "ובפצעיהם שלחה אפיקם", ועל כן הארת העולמות באחריותו של היהודי. ז. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, היפה משפיעים חסד בעולם. ועודות הבינה גבורת יהוד, הקה מושפיעים רחמים, קלומר החוטאים. ועודות הכךת תפארת יסוד ומילכות, הקה מושפיעים רחמים, קלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברוב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברוב קשי פורקים על, ولكن ה' מושפיע בזרק כל רחמים

סְפִירָן אֲנוֹן אָוְלִין בְסְדָרָן, חַד אָרִיךְ
 סְפִירָות, הַם הַוּלְכִים בְּסִדרָם, אָחֵד אָרוֹךְ
וְחַד קָצָר וְחַד בִּינּוֹנִי. וְאַנְתָה הוּא
 וְאָחֵד קָצָר, וְאָחֵד בִּינּוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
דְּאַנְחִיג לֹזֶן, וְלִילָת מָאוֹן דְּאַנְחִיג לְהָ
 שְׁפָנְחִיג לְהָם. וְאוֹן מֵי שְׁפָנְחִיג לְהָ
לֹא לְעַלָּא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכָל
 מְכָל מְלֻמָּעָלה וְלֹא מְלֻמָּטָה וְלֹא
סְטָרָא. לְבִונְשִׁין תְּקִנָתָ לֹזֶן דְּמַפִיחָו
 צָד שְׁהָוָא. לְבוֹשִׁים תְּקִנָתָ לְהָם,
פְּרָחִין גְּשִׁמְתִין לְבִנִי גְּשָׂא. וּבְמָה
 פּוֹרְחִים גְּשִׁמוֹת לְבִנִי אָדָם, וּכְמָה
גּוֹפִין תְּקִנָתָ לֹזֶן, דְּאַתְקָרְיאָו גּוֹפִין
 גּוֹפִים תְּקִנָתָ לְהָם, שְׁנָקְרָאו

(האג"א). ז. קלוזר קו ימין אָרוֹךְ קו שְׁמָאל קָצָר וּקו אַקְצָע בִּינּוֹנִי. ח. דְּהַנִּינָה לְפִנְימִיוֹת הַיּוֹם סְפִירָות (האג"א) - לְבּוֹשׂ רַוְחָני הַכְּנִית לְעַשֶּׂר פְּחוֹת הָאָלוֹ שְׁעָקָום אַתָּה מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וְהַלְבּוֹשׂ שֶׁל הַפְּחוֹת הָאָלוֹ, הַן הַגְּשִׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְעַל זוֹ אָמָרוּ חֹזֶל שְׁהָבּוֹת הַם הַמְּרַכְבָּה, לְמַשְׁלֵחַ אָבָרָהָם הַיה מְרַכְבָּה לְסְפִירָת הַחֲסִיד, וְלֹכֶן הוּא תְּמִיד הַיה מְאַרְחָה אָוֹרְתִים, וְצִחְקָה הַיה מְרַכְבָּה לְמִידָת הַגְּבוּרָה, וְלֹכֶן מִסְרָעֶצְמָוֹת לְמוֹת עַל קָדוֹשָׁה' וּכו'. אָמָנוּ עַקֵר נְשִׁימַת הָאָדָם הִיא בְּעוֹלָם הַעֲלִילִין כְּמוֹקָא בְּנֶפֶש הַחַיִם בְּשֵׁם הַגָּר"א, וְלֹכֶן לְגַשְׁמָה בְּעוֹלָם הַעֲלִילִין גַם יִשְׁגַּע

לְנַבִּי לְבוֹשִׁין דָמְכָסִין עַלְיהֶן.
 עלייהם, שמכסים הלבושים
וְאַתְקְרִיאָנוּ בְתַקּוֹנָה דָא: חַסְדֵינוּ
 בתקון זה. החסד
וּנְקָרְאִים
דָרוֹעָ יְמִינָה. גְבוּרָה זְרוּעָ
 ימין. גבורה. ZEROU

רותני, ומושום שיש "ספרות, יש י' סוג נשים אשר הספרות מותלבשות בהם, כן יש סוג גופים רותניים, לנשים אשר בועלם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספרות, בתקון זה (האג"א). י. מידת החסד: עקומה ה' משפיע חסד, והוא כנגד יד ימין, ובזה אדם מטיב ביד ימין לאחרים, מידת הגבורה: עקומה ה' מעניק את הרשעים, ומוכת מזת הגבורה מתגבר על יצורך קרע, והוא כנגד יד שמאל, וכן מגנים את התפלין של יד, על יד שמאל, בקי' להזכיר את פום היוצר קרע. מידת התפארת: עקומה ה' מנהיג ומפאר את העולים, והוא רוחצת לאון האדם, אשר הוא מרפץ הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רוחץ ליעקב אבינו ע"ה שמורתו? ויעקב איש כס ישב אהילם" (בראשית כ"ה, כ"ג), והוא לפוד התורה שהוא קוריז העולים ועיקר הבריאה כמו שפטות (רמ"ח לו"ג, ג"ה) "אם לא בריתך יוקם ולילה חקאות שמים וארון לא שקטה", זה ברית התורה, וכן מי שהוא מפאר את ה' ומරבה בלפוד התורה לשכו בכל חלק הפרך"ס, והוא זוכה להיות מרבבה לפודה זאת. מידות הנצח והזהוד: אשר עקים משלחים מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומושם ניקת הנביאים הנקרים כנוהגי הדור, ורוצחים לשפט רגליו של האדם, הנצח כנגד רגלי ימין והזהוד כנגד רגלי שמאל, אם ילו בדרכו הטובה, לא טובוא עלי צרה. מידתesisוד: בה ה' מת慷慨ר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתייחד בנו שאנו עמו השורדים לו אמוןיהם, והוא החותם וכמו השפע והברכה. מידת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והוא בחינת הפה, שעיל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגללה מלכותה ה', ותורה שבכתב אחוי בתפארת ותורה שבבעל פה מלכות, על

שְׁמַאלָא. תִּפְאָרֶת - גּוֹפָא. נְצֵחָה וְהַזָּה
שְׁמַאלָל. תִּפְאָרֶת בְּנֶגֶד הַגּוֹפָן. נְצֵחָה וְהַזָּה

- **תְּרֵין שְׂוִקְיָן. יִסּוֹד - סִיוּמָא דְגּוֹפָא,**
בְּנֶגֶד שְׁנִי רְגָלִים. יִסּוֹד - שְׁלִימּוֹת הַגּוֹפָן.

אוֹת בְּרִית קָדוֹשׁ. מְלֻכּוֹת - פָּה תּוֹרָה
וְהַוא אוֹת בְּרִית קָדוֹשׁ. מְלֻכּוֹת - נִקְרָאת פָּה, תּוֹרָה

- **שְׁבָעֵל פָּה קְרִינֵן לְהָ. חַכְמָה יִיאָ**
שְׁבָעֵל פָּה קְרוֹאִים לְהָ. מִדְתָּה הַחֲקָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מְחַשְּׁבָה מַלְגָּאו. בִּינָה -
הִיא הַמְּפֻנָּה, הִיא הַמְּחַשְּׁבָה שְׁבָפְנִים. מִדְתָּה הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הַלְּבָב מִבֵּין. וּעַל אַלְיָן תְּרֵין
הִיא הַלְּבָב, וּבָה הַלְּבָב מִבֵּין. וּעַל אַלְוָן שְׁנִיָּה [הַחֲקָמָה וְהַבִּינָה]

לִיהְזָה בְּתִיבָה: "הַגְּסִטְרוֹת
הַגְּסִטְרוֹת לִיהְזָה

כֵּן הַפְּחַבְבָּר בְּלִמּוֹדוֹ תּוֹרָה שְׁבָעֵל עִם תּוֹרָה שְׁבָעֵל פָּה מִקְשָׁר יִסּוֹד וּמְלֻכּוֹת וְהַוא
תִּיקְוָן הַבְּרִית, וּמִקְבָּה בָּרָא אֶת הָאָדָם בְּנֶגֶד סְפִירּוֹת עַלְיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מַתְהַזֵּן
הַעוֹלָמוֹת הַעֲלִיוֹנִים (בָּעֵל שם טוב). יִא. מִדְתָּה הַחֲקָמָה: הִיא בְּכוֹחוֹ שֶׁל אָדָם.
וְהִיא מִדְתָּה הַשְׁנִיָּה שֶׁל הָאָדָם אֲשֶׁר הִיא מִדְתָּה הַחֲקָמָה, שְׁעַמְּה הַוָּא יְסַד אֶת בְּרִית
הָעוֹלָם (וְיחִי"). מִדְתָּה הַבִּינָה: הִיא בְּנֶגֶד הַלְּבָב, רְחַמְנָא לְבָא בְּעֵי. וְהִיא מִדְתָּה
הַשְׁלִישִׁית שֶׁל הָאָדָם, שְׁעַמְּה הַוָּא בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִנָה, הַחֲקָמָה הִיא בְּבִנָה כָּלִילִית,
הַבִּנָה הִיא בְּבִנָה פְּרִטִית, וְכָמוֹ שְׁפָרְשׁוּ חֹזֶל 'יְובּוּנִים' הַפְּקִיבִים ذָבֵר מַתוּךְ ذָבֵר

**אֱלֹהִים נָוִיכָה". בְּתֵר עַלְיוֹן - אֲיַהוּ בְּתֵר
 אַלְקִינָה. כְּתֵר עַלְיוֹן, הַוָּא כְּתֵר
 מְגִיד. וְעַלְהָ אַתְמָרָה: מְגִיד
 מְלֻכּוֹת. וְעַלְיוֹ נָאָמֶר וְעַלְיוֹ
 מְרִאשִׁית אַחֲרִית. וְאֲיַהוּ קְרָקְפְּתָא
 מְרִאשִׁית, וְהַוָּא הַרְאָשָׁ שְׁמִינִיחִים עַלְיוֹ
 דְּתַפְּילִי. מְלָגָאוּנִי אֲיַהוּ אָוֹת יְהִי
 תְּפִלִּין, יְהִי בְּגִנְשָׁמָה הַפְּנִימִית מַאֲיר שֵׁם אָוֹת יְהִי
 וְאָוֹת הַיָּא וְאָוֹת וְאָוֹן | וְאָוֹת הַיָּא, יְהִי
 דְּאֲיַהוּ אַרְחָ אַצְּילּוֹת. וְאֲיַהוּ שְׁקִין
 שְׁחוֹא דָרוֹן אַצְּילּוֹת, וְהַוָּא מְשֻׁקָּה**

(ר'קמ"ל). מודת הבתר: היא המודה הראשתונה של ה', אשר היא רצון ה' (ויקמ"ל), והיא נזכרأت בתר מלכות משום שישוף מעשה במחשבה תחלה, קלומר שהמלחכות שהיא המודה האחרונה, היא מוקל מוקום כלולה במקדה הראשתונה, משום שקל רצונו של ה' לברא את העולם הזה, הוא רק בקדיל לגלוות את מלכותו (זוהר). זה מה ששאכר "מגד מראשית אחורית", הבתר האראשית והמלחכות אחרית, הסוף נועז בראש ובראש וכלל ומוגלה בסוף במלחכות. יב. על דרך באור הגער"א. יג. עד כאן מדבר מהלבוש החיצוני, וכמאנן מבאר ענן הנשכה הפנימית. יד. גימטריא "אדם" והוא שם מ"ה.

דָּאִילְנָא בְּדָרוּעַי וְעַנְפָוִי, כְּמַיא
 כְּפִים וְעַנְפָיו, בְּזָרוּעָתוֹי אֶת הָאִילָן
 לְאִילָנָא וְאַתְרָבִי בְּהַהְוָא
 אֶת הָאִילָן, וּמִתְרָבָה וּמִתְגָּדֵל בְּאוֹתוֹ
 שְׁפָשָׁקִים שְׁקִין:
 סְהִשְׁקָאָה.

רְבָּוֹן עַלְמַיִן, אֲנָתָ הַוָּא עַלְתַּת הַעֲלוֹת
 רְבָּוֹן הָעוֹלָם, אֲתָה הַוָּא עַלְיָוָן עַל כָּל הָעָלִיוֹת,
 וּסְבָת הַסְּבָות, דָּאִשְׁקִי לְאִילָנָא
 וּסְבָת כָּל הַסְּבָות, וְאַתָּה מְשֻׁקָּה אֶת הַסְּפִירֹת שְׁנִקְרָאִים אִילָן,
 בְּהַהְוָא נְבִיעָוּ[ט]. וְהַהְוָא נְבִיעָוּ אִיהָוּ
 בְּנְבִיעָת הַפְּמַעַן, וְאַתָּה אָור הַפְּמַעַן הַוָּא
 בְּגַנְשְׁמַתָּא לְגַוְפָא, דָּאִיהָוּ חַיִים
 חַיִים כְּגַנְשְׁמָה שְׁהָוָא לְגַוְף,
 וְלִיתָ לִיתָ דְּמִיּוֹן וְבָךְ וְבָךְ
 וְאַין דְּמִיּוֹן, אַין וְבָךְ וְבָךְ
 לְגַוְפָא.

טו. זה הוא האור הפנימי המשתקל של מאין סוף ברוך הוא, המכילה את הספירות. ♣♣♣

דַּיוֹקָנָא [טז] מִבְּלֵי מַה דָּלָגָא וְלָבָר.
דמות מפל הספירות והגבראים הפנימיים והחיצוניים.

מִנְהָזֵיןִיָּה שֶׁמֶשׁ אַסְמָרָה וּבּוֹכְבִּיאָה
מִמְּהָם שֶׁמֶשׁ, וִירִתָּה, וּכְכָבִים

וְמִזְלֵי, **וּבָאָרֶץ** בראת ווּמִזְלֹות. **אַיִלְנֵין** אילנות ווְדָשָׁאים. **וְדָשָׁאיִן,**

ונִתְּנָהָא דַעַדָּן וְעַשְׁבֵין וְחַיּוֹן וְעַופֵין
וְעוֹפּוֹת וְעַדְן, וְעַשְׁבֵים, וְחַיּוֹת וְעַדְן,

נְשָׁא. **וּבְנִי** **וּבְנִי** **וּבְעִירִין,** **וּבְהַמּוֹת** **וּנְגִינִין,** **וְדָגִים**

טז. גם לא רוחנית כמו שכתבו (ישעה מ, י"ח) "וְאֶל כִּי תַּדְקִין אֶל וְמֵה דָּמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ", (בקשותך כ"ה שם) "וְאֶל כִּי תַּדְקִין וְאֲשֶׁר יֹאמֶר קָדוֹשׁ". ז'. כלומר שהם תולדות שלמים ואڑץ, שנבראו אחר בראת השמים והארץ, כלומר של עלי ז' כ' יראו את גודלתו יתברך, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנוקלה יש לנו למכוד שלא להטעיל, משום שהיא בריה חרוצה מאי כפובה בגנרא בחליין, וכן, ובכללות נקרא שלמים ואڑץ. כל הנקרוא בשמי ולכבודי בראותי צרכתי אף עשייתיו" (ישעה מג, ז). יה. נראה לי, אלו עשבים שישורשים בנו עדן ומסוגלים לפואת האדם (בדי ערבות).

לֹא שָׁתְמֹדַעַא בְּהֻזּ עַלְאַיִן, וְאֵיךְ
 לְהַכֵּר וּלְהַזְדִּיעַ
עַלְיוֹנִים, בָּהֶם
וְאֵיךְ יִתְנַהֲגּוּ בָּהֶם
עַלְיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים,
וְאֵיךְ יִתְנַהֲגּוּ בָּהֶם
עַלְיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים,
וְאֵיךְ נִלְיָתְךָ בָּהֶם
עַלְיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים,
וְאֵיךְ יִדְעַ בְּךָ בָּלֵל. וּבָרְמַנְחָה, לִיתְיַחְדָּא
 שִׂיְזָדָע וּמִשְׁיגָגָן סֹוּף בָּרוּךְ הוּא בָּלֵל. וּבָלְעָדִי אָרוֹן יִתְבְּרָךְ, אֵין יְחִיד
בְּעַלְאי וְתַחְתְּאִי. וְאַנְתָּא אַשְׁתָּמוֹדָע
 בְּעַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, נִפְרֵר וּנוֹדָע
וְאַתָּה בְּעַלְאי וְתַחְתְּאִי. וְאַנְתָּא אַשְׁתָּמוֹדָע
אָדוֹן עַל בָּלָא. וּכְלָסְפִירָן בְּלָחָד -
 אָדוֹן עַל בָּלָם, וְלָכָל סְפִירָה לְכָל אָחָד
אִית לִיהְ נִשְׁמָם יִדְיְעָא, וּבְהֻזּ שִׁישׁ
 וּבְשָׁמוֹתָן יִדְעוּ, שִׁמְם
וְאַתָּה אַתְקְרִיאוּ מַלְאָכִיאָם. וְאַנְתָּא לִיתְלַךְ
 הַסְּפִירּוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאָכִים.

יט. עפ"י כסא מלך. ונש גורסים 'יח'זאי', וכונתם שהוא יתברך יחיד בכל
 העולמות. ב. אשר הם שליחים וקומינים של פאלת הספירות (כסא מלך).

נִשְׁמָה יַדְעָא, דָּאנְתָּ הַוָּא מִמְלָא בָּל
 שם ידוע, שאנה הוא ממלא וממחה את כל
שְׁמַהֲזִיבָא, וְאַנְתָּ הַוָּא שְׁלִימֹ דְּבָלָהּוּ.
 הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם
וּכְדֹּ אַנְתָּ תִּסְתַּלְקֶ מְבָהּוּן, אַשְׁתָּאָרוּ
 וכך אשר אתה מסיר את השפעת מהם,
כְּלָהּוּ שְׁמַהֲזִיבָא בְּלָא נְשֻׁמְתָּא.
 כל השמות בגוף בלי נשמה.
אַנְתָּ(יכי) הַוָּא חֲבִים וְלֹא בְּחַכְמָה
 אתה הוא רקם ולא על ידי ה巧מה
יַדְעָא. אַנְתָּ הַוָּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה
 הידעשה בספרות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה

כָּא. כי אכן סוף ברוך הוא, הוא הנשמה המוחה את כולם ואין להם כום
 מעצםם כלל. **כְּב.** כי כל הנ אצללים יש להם חכמה ממנה עליונה היודעת,
 וכן מהבינה היודעת, אבל הוא יתרחק מהם, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה,
 הוא מקור הכל, ואין ידעה חוץ ממנה, ואין חיים חוץ ממנה, והוא מקור הכל,
 והוא הפהziel הכל, והוא המפקדיא הכל, וכל ארכיכים לו, והוא אין ארכיך להם,
 ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם ממנה שיתה ארכיך אלאין, ומה שהאצל
 וברא נוצר ועשיה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באנו לטעמו, ואין כוח בלב
 האדם להישג ולהפир הענן על בוריו, ועל הכל يتגדל ויתקדש שםיה רבע ברוך
 הוא וברוך שםנו (בسا אליהו לובי אלהו קאני ז"ע).

יְדִיעָה. לִיתْ לְךָ אֶתֶּר יְדִיעָאַכְּיָה, אֲלֹא
הַיּוֹנָה בְּסְפִירֹת. אֵין לְךָ מָקוֹם קְבוּעַ וִידּוּעַ,
לֹאֲשַׁתְמֹדֵעָה תַּוקְפֶּה וְחִילְדָּה לְבָנִי
הַנְּגַתָּה לְהַזְדִּיעַנוּ לְבָנִי וְחַזְקָה תַּקְפָּה מִתְנָהָג
נְשָׁאַכְּיָה. וְלֹאֲחֹזָה לְוָן אִיךְ אֶתֶּנָּה
אַדְםָן וְלֹהֲרָאוֹת לְהַם אִיךְ מִתְנָהָג
עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחְמָיִ, דָאִינְנוּ צְדָקָה
קְעוּלָם בְּדִין וּבְרַחְמִים, שָׁהָם צְדָקָה
וּמְשֻׁפְטָה, בְּפּוֹם עַוְבְּדִיהוֹן דְּבָנִי
וּמְשֻׁפְטָה בְּפִי מְעַשֵּׂי
נְשָׁאַכְּיָה. דִּין אַיִּהוּ גְּבָרוֹת. מְשֻׁפְטָה -
אַדְםָן דִּין הָאָהָגָנָה. מְשֻׁפְטָה הָאָהָגָנָה.

בג. כוכו שאקרו במ"ר (וניא ס"ח ט'), מפני מה קוכנים שנמו של הקב"ה ווקראים
אותו מוקם, שהוא מוקומו של עולם, ואין עולמו מוקומו (באר לחי רוא).
בד. שכל ידעתנו היא על ידי הספרות, שבhem נודע התפקיד והחזק והנהגה לבני
אדם. – שכל עזין שברא אלוקים העשר ספרות, הכל לקבוז ברא, לעוד ולהודיע
אשר ביכול מותנаг על פי הספרות, הוא לדין ומון לרוחמים, רק בפי עובדייהון דבני
נשא שכך המדה שהאדם מודד, בה מודדין לו, שיש על הכל מידה ידועה, וכן
להעניש לעוברי רצוננו, והן לשלים שבר לעושי רצוננו. (באר לחי רוא). כה. בקי
שתראה מלכותו יתברך עליהם. כו. וכיון ואילך מופרש אין הש"ת ממשתמש
בזה מדות חגת נה"ס להנוגע עולמו אם לחקד ואם לדין (באר לחי רוא). – אם
האדם חוטא, ה' מעניש אותו על ידי מدة הגוראה. ואם האם ביןוני, ה' דן

עַמּוֹדָא דְּאַמְצִיעִתָּא^(ב'). **צְדָקָה**
 צְדָקָה הִיא
 הַעֲמֹדָה
מֶלֶבֶתָא קְדִישָׁא, מַאוֹנִי צְדָקָה^(ב')
 מַאוֹנִי
 הַקְדוֹשָׁה.
תְּרֵין סְמָכֵי קְשׁוֹט. **הַיּוֹן צְדָקָה** - **אָוֹת**
 שְׁנִי עַמּוֹדִי
 הָאָמָת. **הַיּוֹן צְדָקָה,** **הִיא אָוֹת**
בְּרִית. **בְּלֹא לְאַחֲזָה אִיךְ אַתְּנַהְגִּיג**
 בְּרִית. **הַכָּל לְהָרְאֹת אִיךְ מַתְּנַהְגִּיג**
עַלְמָא^(ב'). **אַבְלָלָל לֹא דָאִית לְךָ צְדָקָה**
 אַבְלָלָל
 לֹא
 שִׁיעָל
 צְדָקָה
 הַעוֹלָם

אָוֹתוֹ בְּרִחְמִים, לֹא בְּחֶסֶד וְלֹא בְּדִין, אֲשֶׁר רְחִמִּים אֶלָּו הַפּוֹהַה מִקְדַּת הַתְּפִאָרָת. וְאִם הָאָדָם ذָן לְכֹף זִכּוֹת, ה' ذָן אָוֹתוֹ בְּצְדָקָה, דְּמַנְיוֹן מִלְשׁוֹן צְדָקָה, עַל יְדֵי הַשְׁכִּינָה שְׁהִיא אָם יִשְׂרָאֵל וְהִיא נִקְרָאת בְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא כְּבָקָשָׁת כֹּהֵן לְחַמְלָל עַל עַם יִשְׂרָאֵל. וּמַאוֹנִי צְדָקָה, הַם מִדּוֹת נִצְחָה וְהַזְדִּין אֲשֶׁר מִשְׁם מְגֻיעִים הַמְלָאכִים, אֲשֶׁר הַפּוֹהַה רְoָאִים אֶת מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָאָדָם, וּשׂוֹקְלִים אֶת מַעֲשֵׂיו לִפְנֵי ה' (ז' מה). וּבְהַזְדִּין צְדָקָה, הִיא מִדְתָּא הַסּוֹד שְׁהִיא כְּבָכָל הַבְּרִית מִילָּה הַעֲלֵינוֹ, אֲשֶׁר שָׁם יֵשׁ אֶת מַלְאָכִי הַרְחִמִּים, שְׁבָנָצֵחַ יֵשׁ אֶת מַלְאָכִי הַחֶסֶד, וּבְהַזְדִּין יֵשׁ אֶת מַלְאָכִי הַדִּין, וּכְאֵן יֵשׁ אֶת מַלְאָכִי הַרְחִמִּים (וְק' י' ל'), שְׁהַמָּה בְּעֵין ג' דְּזִינִים. ב'ו. שְׁהִיא מִדְתָּא הַתְּפִאָרָת. ב'ח. הַם מִדּוֹת נִצְחָה וְהַזְדִּין, שְׁתוֹמְקִים אֶת הַתְּפִאָרָת שְׁנִיקָרָת אָמוֹת, כְּמוֹ מַאוֹנִים שִׁישׁ בָּהֶם יָמִין - נִצְחָה, שְׁמָאל - הַזְדִּין, וּמַקְמֹתָקָם וּמַחְבָּרָם הוּא הַתְּפִאָרָת, הַם הַרְחִמִּים הַזְּנוּדִים מִקְיָזֶג הַדִּין וְהַחֶסֶד. ב'ט. כֹּל הַמִּדּוֹת הַפּוֹהַה עַוּמְדוֹת לְהָרְאֹת אִיךְ הַשִּׁיעַת מִנְהָגָה אֶת הַעוֹלָם, וּבְכָךְ לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם לִפְנֵי מַעֲשֵׂיהם. ג'. כְּמוֹ שְׁפָתּוֹב: מִפְּעַלְיוֹן לֹא תִּצְאֵ הַרְעוּת וְהַטוֹּב (אֵיקָה פָּרָק ג' ל' ח').

יְדִיעָה דָאִיחּוּ דֵין, וְלֹא מִשְׁפְט
 הַיְדּוּעַ שֶׁהוּא דֵין וְלֹא מִשְׁפְט
יְדִיעָה דָאִיחּוּ רְחַמִּי, וְלֹא מִכְלָל אֲלֵינוּ
 הַיְדּוּעַ שֶׁהוּא רְחַמִּים, וְלֹא מִכְלָל אֲלֵינוּ
מִדּוֹת בְּלָלָן.
 הַמִּדּוֹת בְּלָלָן.

הגהה כשבשים אליהו הנביא זכור לטוב את שבחי האין סוף ברוך הוא התחילה במצוה לזרו לרבי שמעון בר יוחאי הקדוש דליה אתייב רשותה והורמנותה עילאה, ואני זולתו לגאל השכינה וישראל מגלוותא, לבן בקש אליהו זיל ואמר קוס רבוי שמעון וגליה רזי תורה. (הדרת מלך - בבוד מלק מהר"ש

אליא כשבושים התחווים, הטוב להם, לקבל עונש ולכפר על חובם, ואחר כך יוכלו לקבל שכרים מושלים. לא. אבל אין תאר מדות בעצמותה האין סוף ברוך הוא, לא דין ולא רחמים, ואני לכנות בו שום מידה וספירה כלל. – קלומר אף על פי שאין מדברים ממשות הפהות ופעלם אין אלו אוקרים שהশמות הם תאר מעצמות אלקותו יתברך שם, כי שמות של המדות אינם כי אם מממדות וכלים שכנהガ בhem את התחווים, (באר לחוי רוא). וזה שאמר ולא מכל אלין מדות כלל, רצונו לומר שעילית על כל העלות לאו אית ביה מכל אלין מדות כלל (זיו הזהר). – וענין ספר הפרדס מוגראמי'ק (שער עצמות וכלים פ"ה), שכתב שחר כאנ סוף הפטה, עם כל זה יצא לנו אויר גדול אל הנרצה לנו בשער זהה, עפ"ל. ובדף קושטא נקסה הגהה בשם הרב מאיר אפיקר, זוז": מץאי כתוב כאן בשם הארץ"ל, זוז", חסר כאן ושייר לכך מה שכתב בזוהר חז"ש (זוז נה): "אייה אפיקר כלל" עד פה אל פה אדרב בו" עפ"ל. ובזהצאת קותוק כרבש נמצא בזוהר חז"ש (פרק ב' ע' ק"ז) באקצע דה ואינון קלת קיטירן, (עד ע' ק"ז) סוף דה

פתח אלֵינוּ המבואר
 בזאתנו ז"ע). ואומר מעתה רצה אלֵינוּ הנביא זכור לטוב
שׁהַרְשֶׁבָּי לא יחש עוד מגלות ולחידש סודות התורה, יعن
 כי לו לבחון נתנו לו הורמן ורשותא בזה, ואין זולתו בהדר
 לגאול השכינה ובני ישראל מגלוותא, לבן אמר לו קום רב
 שמעון וכו', ועשה ואל תארח וחידש רzion טמירים כי לך בלבד
 אתיהיב רשותא וההורמן מפזרומים לחידש ולגנות הסודות,
 ועל ידי זה יקרב הגואלה (ז' הווער).

קֹם רַבִּי שְׁמֻעוֹן וַיַּתְחַדֵּשׁוּ מִלְין[ילב]
 קום רבבי שמעון ויתחדרשו סודות עליונים
עַל יְדָךְ. דְּהָא רְשׁוֹתָא אַית לְךָ
 על ידך. דהא רשותא אית לך
לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ מָה
 לגלאות רזים נסתרים על ידך מה
דְּלָא אַתְּיַהֵב רְשֽׁוֹ לְגַלְאָה לְשׁוּם בָּרְשָׁוּם
 שלא אתיהיב רשו לגלאה לשום ברשומ
בְּשֵׁשׁ עַד בְּעַזָּוּן:
 בעזם עד עטה.

פומא דליה, עי"ש. **לט.** בדכתיב: "מיין לצד עילאה ימולל".

קָם רַבִּי שְׁמֻעוֹן לֵךְ פֶּתַח וְאָמַר: לְךָ
 קם רבבי שמואון פתח ואמר: לך -
יְהוָה הַגְּדָלָה לֵיכָ וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאָרָת
 יה' הניגות הגדולה - חסד, והגבורה, והתפארת,
וְהַנִּצְחָה וְהַחֲזָה, כִּי כָל בְּשָׂמִים
 והנצח, והחזה, כי כל - יסוד, בשמים
וּבָאָרֶץ.
 ובארץ.
יְהוָה הַמְּמֻלֶּכֶת לֵךְ לְךָ הַמְּמֻלֶּכֶת
 יה' הממלכה - מלכות.
וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשָׁא עַלְיוֹנִים
 והמתנשא לכל בראש. עלيونים
שְׁמַעַן אֲנוֹ דְמִיבֵין דְחַבְרוֹן לֵיכָ וְרַעִיאָ
 שמען, אלו ישיין, חברון, וரעה

לג. נראה שהיה דברם לומר חידושי תורה מעצמו, וכן אמר קם רבבי שטענו, (בניהם ליר"ח הטוב). לד. אשר הקוה השמות של היה' מודות מה' מדות הנזירות לעיל, שפנ>tag>נiggot את העולים, [הגדולה - היא מדת החקה, הגבורה - הגבורה וכוכו] (הגר"א). לה. יסוד נקרה כל, שפכל בתוכו כל ההשפחות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפחות מלמעלה, כדי להשפיע למלאות הנקראות הארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שכתב עם תורה שבعل פה, שהוא תיקון הברית, בנווע. לו. והנה בפסוק זה יש ייחוד שבעה סדריות הבנין, שבחם הניגת העולים, לכך פתח בו בתחילת פרודוש שהוא לצורך ותיקון העולים, (בניהם ליר"ח הטוב). לז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים וממשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מַחְיָמָנָא [לִיה]
הַנְּאָמֵן,
אֶתְעָרוֹ הַתְּעוּרָרוֹ
מִשְׁנְתְּכֶם.
הַקִּיצוֹ וַרְגַּנוֹ שֻׁוכְנִי עַפְרָ" - **אֵלֵין**
הַקִּיצוֹ וַרְגַּנוֹ שֻׁוכְנִי עַפְרָ"
הֵם
אֲגֹן צְדִיקִיא דָאָגֹן מִסְטָרָא דְהַהּוּא
אֲלֹו אָוֹתָם הַצְדִיקִים,
שָׁהָם מְחַלֵּק הַשְׁכִינָה
דְאַתְמָר בָּהּ: "אָנָי יִשְׁנָה וְלַבִּי עָרָ".
שְׁנָאָמָר בָּהּ, "אָנָי יִשְׁנָה וְלַבִּי עָרָ",
וְלֹאָו אֲגֹן מַתִּים. וּבְגַיְן דָא אַתְמָר
וְאַיִם קָרוּיִים מַתִּים אֵלָא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבְיל זֶה
נָאָמָר

חַפְאָתָה, מֵשָׁה - גָּזֶח, שְׁנוֹזֶרִים בְּפָסָוק "הַגָּדְלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאָרָת וְהַנְּצָחָה", (בנֵי־הוּא לִרְיָחָה הַטוֹב). - וּנְקָדִים פָּאוּ מִה שְׁכַתּוֹב בְּסִפְרֵי (פ' בָרְכָה עַה "פ" וְאַמְתָת שָׁם מֵשָׁה") "יִשְׂמַח שָׁם מֵשָׁה", סְמִילֵיָן אוֹמֵר מִיחָלָה [מִשְׁרָה] הַתְּהָה יוֹצָאת מִקְבָּרוֹת שֵׁל
מֵשָׁה לְקַבּוֹרֹת שֵׁל אָבוֹת, נָאָמֵר קָאן "יִקְמַת שָׁם מֵשָׁה", וּנָאָמֵר לְהָלֹן "יִשְׁפֹּה
קָבְרוֹ אֶת אָבָרָם וְאֶת שְׁרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי בְּתוֹב [בְּיִלְקּוֹת רְאוּבָנִי פָרָשָׁת
בָרְכָה, בְּשָׁם סְפָר הַתְּמִוָּה] כִּי מֵשָׁה וְצִפּוּרָה נָקְבָרוּ בְּמִעֵרָת הַמִּכְפָּלה, וְמוֹה
שְׁכַתּוֹב "וְאַתָּה לֹא תִּבְאֹא אֶל הָאָרֶץ", "יִשְׁפֹּה לֹא תִּבְאֹא בְּעַצְמָה, אֶבֶל
הַמְּלָאכִים יִבְאַר שְׁפָה בְּתָהָרָה, שְׁלָא יַדַּע אִישׁ אֶת קַבּוֹרֹת אֶלָא הַמְּלָאכִים, עַזְן
שָׁם. א"ה, אַוְלִי מִשּׁוּם זֶה כְּתָבוּ [בְּתוֹקְפּוֹת סּוֹטָה י"ג ע"ב] דִסְמִילֵיָן מַלְאָךְ הָהִיא,
עַזְן שָׁם, יַעַן שְׁכַתּוֹב "וְלֹא יַדַּע אִישׁ אֶת קַבּוֹרֹתָו", זֶה הוּא הַהְכָרֵחַ לְזֹמְרָ שָׁהָוָא שָׁם
מַלְאָךְ וְלֹא שָׁם חַכְמָם, וְדוֹקָ (פּוֹקֵב אֶורֶד הַבְּשָׁעַט וְתַלְמִידִיו). וְלֹפִי מִקְרָשָׁה זוּ מַזְבֵּן לְפָנָה
חַבָּר וְכָל לְעֹזֶר אֶת מֵשָׁה רְבִינוּ עַם ג' הָאָבוֹת - שְׁפּוֹלָם נְקָרָאים יִשְׁנִי חַבָּרָן.
לְח. רְעֵנָה קָהִיקָּנָא - מֵשָׁה רְבִינוּ שֶׁהוּא הַרְוֹשָׁה הַגָּאָכוֹן שֵׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹזֶן: "הַקִּיצוֹ וְרָגְנוֹ" וְגוֹ. רְעֵיאָה
 בְּהָם, "הַקִּיצוֹ וְרָגְנוֹ" וְגוֹ, מֵשָׁה הַרוּעה
מִהִימָּנָא, אֲנָתָ וְאֲבָהָן הַקִּיצוֹ וְרָגְנוֹ(לְטָ)
 הַנְּאָמָן, אַתָּה וְהַאֲבָות. הַתְּעוֹרוֹ לְשָׁמֶן
לְאַתְּעַרְוָתָא דְּשִׁבְינָתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלָעוֹרָה אֶת הַשְּׁכִינָה שֶׁהָיָה יִשְׁנָה
בְּגַלְוָתָא(מָ), דְּעֵד בְּעֵז צְדִיקִיא בְּלָהָו
 בְּגַלְוָתָה, דְּעֵד שְׂעֵד עֲתָה, צְדִיקִים כָּלָם
דְּמִיבִין וְשִׁנָּתָא בְּחֹרְרִיהָוֹן(מָ). מִיד
 מִיד, וְשִׁנָּה בְּעִינֵיכֶם.

לט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, וכן ראה "רגנו", כדי לו על הפסקוק "קומי רגוי בלילה בראש אשכורות", אין רגה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמהת העליונים וכקרוב את הגאותה. וממש רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י למוד זה"ק. ובסוד, וכן קחبا אוור חמימים הקדוש פרשת וניחי פרק מ"ט פסוק י"א. מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע בין תוכך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה כייה סוף וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורות הסוד שהוא ר"ז גימטריה או"ר גורם לייחד קודשא בריך הוא ושכניתה, והגאותה שלילקה במלחה בימינו אכן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני פי הנשיקה שהוא חיota הגוף היא ביחסם לדכתיב נשמתו רום חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמות חיים. פירוש ב': لكن של העניינים כי העפעפים שוכבים על לבן המקיר

יְהִיבָת שְׁכִינַתָא תְלַת קָלִין [מפני] **לְגַבֵּי**
 נְתָנָה הַשְׁכִינָה שֶׁלֶשׁ קֻולֹת,
 לְגַנְגֵד הַשְׁכִינָה
רְעֵיאָ מַהֲימָנָא, **וַיִּמְאָ לֵיהֶ :** קְוּם
 וְאֹמֶרֶת הַנְּאָמָן,
 לֹוּ כְּרֹועָה
רְעֵיאָ מַהֲימָנָא - דְהָא עַלְךָ אַתְמָרָ: נְאָמָר
 שְׁהִירִי עַלְךָ הַנְּאָמָן.
"קָול דּוֹדִי דּוֹפָק" - **לְגַבֵּאי בָּאַרְבָּעָ**
 בָּאַרְבָּעָ דּוֹדִי דּוֹפָק,
 קָול
אַתְזָן דִּילְיָהָנוּן, **וַיִּמְאָ בְּהַזּוֹן "**פְּתָחִי
 שָׁלוּ, וַיֹּאמֶר בְּהָם בְּכָחָם,
 אֹתוֹתִוּת פְּתָחִי
לֵי אֲחוֹתִי רְעֵיתִי יוֹנָתִי תִּמְתָּחִי". דְהָא
 לֵי אֲחוֹתִי רְעֵיתִי יוֹנָתִי תִּמְתָּחִי. שְׁהִרְיִי בְּתוּבָ:
"תִּמְעָונֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יְוַסִּיף
 יְוַסִּיף צִיּוֹן בַּת לֹא עַוְנֵךְ
 "תִּמְ"

 את ה'עין (בניהם לרי"ח הטוב). **מִב.** **לְגַנְגֵד ג'** אֲבוֹת. (כسا מלך), טעם לثالث קלין
לְגַנְגֵד ג' אֲוֹתוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שְׁקַטְבָּר רְבִינוּ הָאָרִיזָל בְּשֻׁנְרַע הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסָוד "וַתָּקְרָא שְׁמוֹ מֶלֶךְ כִּי מִן הַפִּים מִשְׁיִתְהָוּ" שַׁהְוָא מ' בְּחִסְד ש'
 בְּתַפְאָרָת ה' בְּגַבּוּרָה. או יָבוֹן כִּי הַשְׁכִינָה נְקַרְאָת "זֹאת" בְּנוֹדָע וּמְסִפְר זֹאת עֹלָה
 ג' פָּעָקִים כֵּל, לְכָן יְהִיבָת תְלַת קָלִין (בניהם לרי"ח הטוב). **מִג.** בָּאַרְבָּע אֹתוֹת

לְהַגְלוֹתָךְ^[נ"ט]. **"שְׁרָאָשִׁי נְמֻלָּא טָלָ".**
 שְׁרָאָשִׁי רָאשִׁי
 מְלָא טָל
 לְהַגְלוֹתָךְ

"מַאי נְמֻלָּא טָלָ?" אֲלָא אָמַר קָדְשָׁא
 יְמִדּוּעַ מְלָא טָלָ? אֲלָא אָמַר הַקָּדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתֶּן חַשְׁבָּת דְּמִיּוֹם
 בָּרוּךְ הוּא, אַתָּה הַשְׁכִּינָה חַשְׁבָּת,
 שְׁמִינּוֹת

דָּאַתְחַרְבּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעַלְנָא
 שְׁנַחֲרָב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעִלִּיתִי

בְּבִיתָא דִילִי וְעַלְנָא בִּישׁוֹבָא? לֹא
 לְבִית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מִעָלָה, וְעַלִּיתִי לִישׁוֹבִי - יְרוּשָׁלָם שֶׁל מִעָלָה? אֵין זֶה
הַכִּי, דָלָא עַלְנָא כֶל זְמָנָא דָאַנְתָּ
 קָה, שְׁבָאָמָת לֹא עַלִּיתִי לִבְיָתִי כֶל זְמָנוֹ שָׁאָתָּ

בְּגַלְוֹתָא^[נ"ה] תָּרִי לְךָ סִימָנָא: **"שְׁרָאָשִׁי**
 בְּגַלְוֹתָן!^[נ"ז] תָּרִי לְךָ סִימָנוֹ, "שְׁרָאָשִׁי"

שם י-ה-ו-ה, מיעורו את ארבע אותיות שם א-ד-נ-י. מד. ולקמן נקראת 'תמה',
 מושום ש"תם עונך בת ציון, לא יוסיף, להגלוותך" (אייה ד' כ"ב). וכמו שאמרו
 (ברכות נ, ב) הרואה ת栏目ים ב栏目ים תמו עונותיו שנאמר תם עונך בת ציון (וזו
 הזהר). ומהשכינה הקדושה נקראת תקר בנאמר בנטור (שה"ש, ג, ח) "זאת קוזוותך דקמיה
 לתקר", באשר השכינה ביזפיה ובשכונתה (בדי ערבות). מה. אלא הולך עפה

גָמְלָא **טַלִּין**, **הַ"א** **שְׁכִינָתָא**
 הַיָּא הַשְּׁכִינָה
 וְהָא טַלִּין
נָמְלָא
בְּגָלוֹתָא, **שְׁלִימָו** **דִילָה** **וְחִימָם** **דִילָה**
 בְּגָלוֹת, שְׁלָה וּמְתִים
אֲיָהוּ טַל. **וְדָא** **אֲיָהוּ** **אָוֹת** **יוֹ"ד** **אָוֹת**
 הַוָּא בְּסֻוד טַל, צְהָה הַוָּא סֻוד אָוֹת יוֹ"ד אָוֹת
הַ"א **אָוֹת** **וְאַ"ו**, **וְאָוֹת** **הַ"א** **אֲיָהִי**
 הַיָּא אָוֹת וְאַ"ו וְאָוֹת הַ"א אֲיָהִי
שְׁכִינָתָא **דְלָא** **מְחַשְּׁבָן** **טַלִּין**, **אֶלְאָ**
 הַשְּׁכִינָה שְׁאַנְהָה בְּחַשְׁבָּן טַל,
אָוֹת **יוֹ"ד** **אָוֹת** **הַ"א** **וְאָוֹת** **וְאַ"ו**
 אָוֹת יָד אָוֹת הַא וְאָוֹת וְאַ"ו
דִּסְלִיקָו **אַתְוָן** **לְחַשְּׁבָן** **טַל**. **דָאַיִהִי**
 עַלִים הָאוֹתִיות לְחַשְׁבָּן טַל, שְׁהָלִים הָזָה

בְּגָלוֹת לְשָׁקָרָה. מֹו. טַל הָוָא בְּגָמוֹרִיא שְׁמָ יָד הָא וְאָוֹ מִשְׁמָ הָוָיה, וּנוּעַלְמָה
 כְּאָנוּ אָוֹת הָא שְׁהָיָא שְׁמָ הַשְּׁכִינָה. מֹז. בְּסֻוד וּנְגָרָר יוֹצָא מִעֵדָן לְמִשְׁקָות אֶת הָעָן
 שָׁגָ' אָוֹתִיות יְהָה-וּ בְּמַלְוִי אַלְפִין מַסְפָּר טַל הָוָא הַשְּׁפָעָה הַיּוֹדָר מַזְעָר אַפְּנִין לְהַ"א
 תְּפָתָה, וּעַל זוּ הָאָמֵר שְׁאָהוּ עַנְנָן גָּלוֹת הַשְּׁכִינָה לְהַתְּרַחְקֹותָה מַבְעָלָה וּעַל זְדִי זוּ
 נְגַנְעַן כְּמַנְגָּה הַשְּׁפָעָה טַל שְׁלָה אַגְ' אָוֹתִיות יְהָה-וּ, עַד לְעַתִּיד לְבוֹא שִׁיחָה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלָם שְׁתַּחַקְרֵב הַ"א תְּפָתָה לְהַג' אָוֹתִיות יְהָה-וּ וּעַל זְדִי זוּ הָזָה תּוֹכֵל להַקְשִׁיךְ

מְלִיאָה לְשִׁבְינָתָא **מְנַבְּיָעָו** מְפַעַּן הַגּוֹבָעָ אֶת הַשְּׁכִינָה
דְּבָלָה שֶׁלְּכָל מְפַעַּן הַגּוֹבָעָ אֶת הַשְּׁכִינָה
מְקוֹרִין עַלְאַיִן. **מֵידָם** קָם קָמָה הַעֲלִיוֹנִים,
רְעִיאָה הַרְוֹעָה מֵיד קָם קָמָה הַעֲלִיוֹנִים,
מְהִימָּנָה וְאַבְחָזָה קָדִישָׁן עַמִּיהָוּמָה. עַד
 הַנְּאָמָן וְאַבְבָּוֹת הַקָּדוֹשִׁים עַפְנוֹ.
בְּאָזְרָא דִּיחוֹדָא: "בָּרוּךְ יְהֻזָּה
 בְּאָזְרָא סֹוד הַיְיחָדָה.
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תקוני זוהר יז, א הקדשה אמורת לתק"ז)

שְׁפָע וְחִיּוֹת מִתְהַטֵּל אֶוְרָת דָּזָעֵר אֶנְפִּין, (בָּאָר לְמַי רְוָא). וְעַתָּה מִמּוֹתִין אַתָּה בְּגָלוֹת,
 וְאַיִנוּ מִשְׁפִּיעַ, וְזֹהוּ סֹוד שְׁרָאָשִׁי נְמַלָּא ט"ל, לְוָמֶר שְׁאֵין יְהֻזָּה הַעֲלִיוֹן. מָה. קָדִי
 לְעוֹזָר אֶת הַשְּׁכִינָה, לְצֹוֹר הַיְיחָדָה, וּנְעַשָּׂה הַיְיחָדָה שֶׁל הוֹיִה אָדָן".

﴿אָזִינוּ יְהִי רְעֹזָא﴾

תְּפִלַּת יְהִי רְצֽוֹן. כִּי עֲתָה עַל יָדִי לְפָנָיו הַמְאֹד פָּתָח אֶלְيָהוּ
זָכוֹר לְטוֹב הָוָא עַת רְצֽוֹן יוֹמָן הַמְסֻגָּל לְקַבֵּל
הַתְּפִלּוֹת.

וַיְהִי רְעֹזָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קָדִישָׁא

וַיְהִי רְצֽוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין בְּקָדוֹשׁ

דָּבָל קָדִישָׁין טָמִירָא דָבָל טָמִירִין

דָּבָל הַקָּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִקְלָל הַגְּסִתְרִים

סְתִימָא דָבָלָא. דִּירְתְּמָשָׁךְ טָלָא

סְתִימָא מִלְּפָנֵי שִׁיתְמָשָׁךְ טָלָא נְעָלָם מִהְפָּלָה

עַלְאָה מְגִיה לְמָלִיא רִישִׁיה (וְמִתְּ)

עַלְאָה מִמְּנוּ לְהַשְׁפֵּיעַ וְלִמְלָאוֹת הַרְאָשׁ שֶׁל זְעִיר הַעֲלִיוֹן

אַנְפִּין, וְלִהְטִיל | לְחַקְלָעִי

אַנְפִּין וְלִהְמַשִּׁיךְ שְׁפָעָה לְשִׁדָּה

מַט. חַס וְשָׁלוֹם אָסּוֹר לְדִמוֹת כָּל דִּמוֹת, וְעַל זה אָמָר הַרְשָׁבָ"י בְּרִישׁ הַאֲדֻרָּא רְבָא אֶת הַפְּסָוק (דִּבְרִים כ, ט) "אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פְּסָל וּמְסָכָה תֹּעֲבַת ה' מַעֲשָׂה יְדֵי חֶרֶשׁ וְשָׁם בְּשִׁטָּר וְעַנְוָן כָּל הָעָם וְאָמְרוּ אָכְנוּ". וְכֹל הַנְּאָמָר הָוָא רַק לְסַבֵּר אֶת הָאָנוּ, וְאֲפִילוּ קָשֵׁל אַינוּ כִּי הַכָּל הָוָא רַוחֲנִית דָק וַצָּחָה. ג. חַקְלָעִי -

קדישין בנהירו ראנפין ברעוז
 ברכzon פנים בהארת הקדוש
ובחרותא דבלא. ויתמישך מן קדם
 מלפני ה' ויתמישך הפל. ובשםחת
עתיקא קדישא דבלנא
 "עתיק יומין הקדושים, מפל מפל
טמירה דבל טמירין סתימה דבלא.
 ונסתור מפל הנפטרים נעלם מהפל.
רעותא ורחלמי חנא וחסדא בנהIRO
 ברכzon ונתמים חן, וחסד, בהארה
עלאה ברעוזתא וחדוה עלי וועל בל
 עליזונה, ברכzon, ושמחה, עלי וועל בל
בני בית, וועל בל הנלוים אליו, וועל
 בני בית, וועל בל הקרובים אליו, וועל
בל ישראל עמיה. ויפרךיננא מבל
 מבל ישראל עמו. ויפדה אותנו כל

שרה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפום הקדוש, שפול ג' גונים (نمשל לתפות הכלול ג' גונים, לבן, אדום, זרוק). הקדושים מכל הקדושים שאין קדוש מוננו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵין בִּישַׁן דִּיתְנוֹן לְעַלְמָא, וַיּוֹמֵן
 הַכְּרוֹת שֶׁבָּאוֹת לְעוֹלָם, וַיַּכְיֹון
וַיַּתְהַבֵּב לְנָא מְזוֹנָא וְפְרָנְסְתָא
 מְזוֹן לְנָנוֹ וְפְרָנְסָה
טְבָתָא, בְּלִי צְרָה וְעַקְתָּא, מְמוֹלָא
 צְרָה מְמוֹלָא וּמְצֻוֹתָה, מְהֻמָּל הַעֲלִיוֹן,
דְּבָלָל מְזוֹנִי בִּיה תְּלִין. וַיַּשְׂזִיבֵינוּ
 מְזוֹנוֹת מְפָנוֹ מְשֻׁתְּלַשְׁלִים. וַיַּצְלִינוּ
מְעִינָא בִּישָׁא וְמְחַרְבָּא דְמַלְאָךְ
 מַלְאָךְ וּמְחַרְבָּה הַרְעָה,
הַמְּפֹתָה וְמְדִינָה שֶׁל גִּיהְגּוֹם. וַיַּתְיִלְאָ
 גִּיהְגּוֹם וַיַּתְּנוּ לְנָנוֹ הַפְּטוּת,
וְלְכָל נְפָשְׁתָנָא חַנָּא וְחַסְדָּא וְחַיִּים
 חַנָּא וְחַסְדָּה וְחַיִּים
אֲרִיכִי וּמְזוֹנִי מַן
 אֲרִיכִים, וּמְזוֹנוֹת
קְדָמִיהָ. אָמָן
 מַלְפָנִינוּ,
אָמָן וְאָמָן. אָמָן וְאָמָן.

**מַה טוֹב וּמָה גָּעִים שֶׁיַּאֲמֵר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֲר תִּקְוֹן חִזּוֹת
לְשׁוֹן זוֹ אֲשֶׁר הַוְּبָא בָּוֹהָר (פִּרְשַׁת נַחֲנָנוּ זֶה ס"ה ע"א, וכן בָּוֹהָר
פִּרְשַׁת בְּקוֹדֵחַ ר' רַכְבֵּי ע"א, וּבְרַךְ רַסְחָה ע"ב). וְאִם לֹא אָוּמָרוּ אַחֲר תִּקְוֹן
לְאָהָה, יַאֲמֵר בְּשִׁחרִית קָדוֹם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַعֲשֶׂה בְּשִׁבְתוֹת וִימִים
טוֹבִים, כי דברים אלו עַמּוֹקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִין סְודֵם שֶׁל
דִּבְרִים אֵלֶּה יָדַע כִּמַּה תֹּועֵלָה גְּדוֹלָה גָּעִים בְּאִמּוֹרָתָם לְתִקְוֹן
אוֹתָהָיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצֵץ הַיּוֹמִים בֵּין בְּפִרְצֵץ הַזָּמִינִים.**

(ב) איש ח' מיל' י"ב, ובש"ת רב פעלים (במלח סוד ישרים) היאrik לברא את
הפהאדר הנטרא הזה, וכתב שם שזה אחד הפהאדרים הקשיים ביותר בזורה'ק, עכת'ד,
וكان הбанו באור הפלים על קצה המזלג, ומן להקם ויחוף עוד).

אמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן בָּרִימָוִת רַבִּי שְׁמַעוֹן גָּנוֹן:

כ' מיל' כל הקדושים נשפכו. נב. הנה כורוב העלים הסוד הנשגב הזה, לא
אקרו אלא כמו בזרכת תפלה, וענן שם באור עמוק על תפלה זאת, (ר' מיל' גני
הוקם"ל). נג. מבוא: באור הפהאדר הנזפר מטהאר איך מדת החכמה שהיא
המוחשב והשלול של הקב"ה קבוע, מונסה להציג את רצון ה', ובקב
היא זוכה שה' נוטע בה את היכלה להשיג אותו מעת מעת הקטנות, וזה מלמד
אותנו פה ייש לנו לדבק בה' יתפער, אמנים כאשר האדם מתחילה לרדף ולהציג
את ה', פרסה ומחייב נפרשת לפניו, וכונעת מפונו את הרוך הבוננה, שרק
אפשר ייש לאדם מניעות להשיג את דרכ' ה', אז הוא מתחזיר עוד יותר
שבעתים, ומשקו וכיספני גוברים, ולבסוף הוא באית
זוכה שה' נוטע בו היכלה, אשר הרצון העליון ישפע לשם

יְדָאיִנִי בָּצְלוֹתִין לְעֲלָאִנִי, דְבָד
 שֶׁכָּאָשָׁר יְדִי
 לְמַעַלָּה בַּתְּפִלּוֹת,
רְעוֹתָא עַלְאָה לְעַלְאָה לְעַלְאָה קִימָא
 הַרְצֹן הַעֲלִיוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה עֻזּוֹם
עַל הַהְוָא רְעוֹתָא דְלָא אַתִּידָע וְלָא
 עַל אָזְטוֹ הַרְצֹן שְׁלָא נֹזְעַ וְלָא
אַתְּפָס כָּלֶל לְעַלְמִין. רִישָׁא דְמַתִּים
 נְתַפֵּס כָּלֶל לְעוֹלָם. הַרְאָשָׁה הַסְתוּמָה
- יְתִיר לְעַלְאָה וְהַהְוָא רִישָׁא אַפִּיק
 בְּיוֹתָר לְמַעַלָּה וְאָזְטוֹ הַרְאָשָׁה הַזֹּכִיא
מַאי דְאַפִּיק וְלָא יְדִיעָה, וְנַחַיר מַאי
 מַה שְׁחוֹצִיא, וְלָא נֹזְעַ וְהַאיְרָה מִה
דְנַחַיר כָּלָא בְּסְתִּימָה, רְעוּ דְמַחְשָׁבָה
 שְׁהַאיְרָה, וְהַפֵּל בְּהַעַלְמָם. וּרְצֹן הַפְּמַחְשָׁבָה
עַלְאָה - לְמַרְדָּף אַבְתָּרָה וְלְאַתְּנַהָּרָא
 הַעֲלִיוֹנָה, לְרַדְף אַתְּרָיו לְקַבֵּל הָאָרָה

לעוד, אכן. [היסודות מותווים בספר ליקוטי מוהר"ן]. נד. כמפורט בזוהר פרשנות
 יתרכז, שיש להרים את י' האצבועות בתפלה לפניהם, אשר הינה כנגד י' ספירות.
 ובמקום אחר בזוהר אמר שאסור להרים את הרים ברכינאי שלא לצורך התפלה.
 נה. ככלומר שההתפלל לפני י' תברך שגלי הטעדות האלו יהו לרוץ ונחתת רום

מגיה. חד פְּרִיסָוּ אַתְפְּרִים, ומנו
וממנו. בעין מסך אחד גְּרָסָה, ומיתוך

ההוא פְּרִיסָא - בְּרִדְיפָוּ דְּהָהִיא
אותו על ידי רדיפת זו. הַמְּסָךְ

מחשבה עלאה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עד
המוחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד

ההוא פְּרִיסָא, נְהִיר מָאי דְּנְהִירִינִי,
אותו המסקה ומה השאיר מה

ובדין ההוא מחשבה עלאה נהיר
ובشكלה אותה מהמוחשבה העליונה היה עתיק מאיר

בנהירו סתים שלא ידיע. זה הוא
באור סתומים שלא נודע וזה

מחשבה לא ידע, בדין בטש האי
המוחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז חכה אותו

נהירו דמחשבה שלאertiידע,
האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה

בנהירו דפרסא דקימא דנהיר ממה
הכח בהארת מסך מה מה

לפנינו. נו. פרוש שיקבל הארץ מועטת רק כמה שהוא ראוי ל渴בל.

דְלָא יָדַעַנִי, **וְלֹא אָתֵידַעַנִי** **וְלֹא**
 שָׁאַינוּ יִדְעַ וּמְשַׁגָּר,
אֲתַגְלִיאַנִיט. **הַתְגָלָה**
דְמַחְשָׁבָה **דְלָא אָתֵידַעַנִי,** **בְטַש**
 שֶׁל הַמְחַשָּׁבָה
בְגַהְירָוּ דְפָרִיסָא, **וּנְהַרְיוּ בְחַדָּא,**
 בְהַארָת
 הַמְסֻךְ הַעֲוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כָּלִם כָּאַחֲד
וְאֲתַעֲבִידָוּ תְשֻׁעָה הַיְכָלִין, **וְהַיְכָלִין -**
 וּנְעַשׂ וּנוֹתְקָנוּ
לֹאוּ אַפְנוּ | נְחֹרֵין[אַפְנוּ], **וְלֹאוּ אַפְנוּ**
 אַיִם
 בְבִחִינַת
 אֲוֹרוֹת
רֹוחִין, **וְלֹאוּ אַפְנוּ | נְשֻׁמְתִין,** **וְלֹא**
 רֹום
 וּאַיִם
 בְבִחִינַת
 נְשֻׁמוֹת

נ. פָלוֹכָר שְׁהַמּוֹחָא סְתִיקָה דָאַרֵיךְ קְבֵל ג' הָאָרוֹת, הָאָרָה א' קְבֵל מָאַינוּ יִדְעַ
 כָלָל. נָח. הָאָרָה ב' קְבֵל כּוֹפוֹה שֶׁלֹּא נְדֹעַ וּהַיִינּוּ מְרִישָׁא דָלָא אָתֵידַעַ
 נַט. הָאָרָה ג' קְבֵל כּוֹפוֹה שֶׁלֹּא נְתַגְלָה, וּמָיִינּוּ מְמַכְתֵּר דָאַרֵיךְ. ס. הָאָרָה שֶׁל אַרְיךְ
 הַפְּתָקָן בְהַאֲרָת רִישָׁא דָלָא אָתֵידַע [רדל"א] הַגְּקָרָא מְחַשָּׁבָה שֶׁלֹּא נְדֹעַ מְהֹוּתוֹ.
 סא. לֹא נְקָרָא מָאוֹרָת בְבִחִינַת נְפָשָׁת.

אית מאן דקיימא בהוּסִי. רעהתא
 ייש מי שעומד בהם בבחינת מה. הרצון
דבל תשעה גהוּריןִסִי דקיימי כלחוּ
 של כל תשע האוזות, שעומדים כלם
במחשבהַסִי, דאייה חד מפייהו
 בכלם הפה שבחה מהם מהו אחד
בחשבנא כלחוּ למדף בתריהוּסִי,
 כחشبונם רוצים לרזף אמריהם
בשעתא דקיימי במחשבהַסִי, ולא
 בזמן שעומדים במחשבה ואים
מתדברקו ולא אידיעו. ואליין לא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא
קיימי לא ברעהתא, ולא במחשבה
 קיימים לא במחשבה

סב. לפי שהם בבחינת יתidea כתר דכללות דעתיות. סג. אשר ט' הנקילות
 הा�לו, מה שרש לט' הספירות התתונות. סד. שהיא חכמה דעתיות.
 סה. לרזף אמרתי התשע ספרות דעתיך כדי לקבל הארנה והשفعה מהם.
 סו. בשעה שהם בסוד מוחין הנקראים מחשבה או נקשיים אליהם מוחין
 תדרשים.

עַלְאָה, **תְּפִסִין** **בָה** **וְלֹא** **תְּפִסִין**^(ס).
 הַעֲלִיּוֹנָה תְּפִסִים בָה מַעַט הָאָרֶה וְלֹא תְּפִסִים.
בְּאַלְיוֹן **קִימִי** **כָל** **רֹוי** **דְמָהִימָנוֹתָא.**
 בְּאַלְיוֹן נִמְצָאים כָל סְדוּזָות הָאָמוֹנוֹת
וּכְלָ אָגָנוֹן | נְהֹרְדִין **מְרוֹזָא** **דְמָחָשְׁבָה**
 וּכְלָ אָגָנוֹן הָאָרוֹת מִסּוֹד הַמְחָשְׁבָה
עַלְאָה **וְלֹתְתָא,** **כְּלָהּוּ** **אַקְרָנוּ** **אֵין**
 הַעֲלִיּוֹנָה, מִשְׁם וּלְמַטָּה פּוֹלֵם נִקְרָאים בְּעַרְכָם אֵין
סֻוֹף^(ס), **עַד** **הַכָּא** **מְטוֹן** **נְהֹרְדִין**^(ס) **וְלֹא**
 סֻוֹף, עַד בָּאוּ מגיעים הָאוֹרוֹת בְּדִקּוֹת וְלֹא
מְטוֹן, **וְלֹא** **אַתִּידְעַוֵּעַ,** **לֹא** **הַכָּא**
 מגיעים, וְלֹא נִזְעָים מִהְוֹתָם, אֵין בָּאוּ הַשְׁגָה
רְעוּתָא **וְלֹא** **מְחָשְׁבָה.** **כְּדָ** **נְהֹרָה.**
 שֶׁל רְצֹן וְלֹא הַשְׁגָה שֶׁל מְחָשְׁבָה
 פְאַשָּׁר מִאִירָה

ס. וְלֹא נִקְרָאת תְּפִיסָה. סח. בְּאַלְיוֹן הַהִיכְלוֹת נִמְצָאים כָל סְדוּזָות הָאָמוֹנוֹת,
 אֲשֶׁר קְלָמוּדִים אֶת דָרְכֵי ה', וְכָל אָגָנוֹן הַהִיכְלוֹת, הַפּוֹה מִגְעִים מִכָּך שְׁהַמְחָשְׁבָה
 הַזֹּאת יָזְרָת וּוֹלֶה לְהַדְקָה בְּרַצְוֹן הַעֲלִיּוֹן וְאַנְהָה נָחָה מִלְהַשְׁגָה אֶת ה', וְהָם כָל
 כָך זְכִים וּעֲמֹוקִים, עַד אֲשֶׁר הַקּוֹה נִקְרָאים בְּבִחְנִית אוֹרֶן סֻוֹף, שֶׁלֹּא נִפְנַע
 לַהַשְׁגָה. סט. עַד בָּאוּ מגיעים הָאוֹרוֹת בְּהַעֲלָם גָדוֹל וּמְחָשָׁב כְּאַלּוּ לֹא הָגִיעוּ
 אֲלֵיכֶם. ט. כָל אֲשֶׁר נִאָמְרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַזְּקָרְבָּנִים, אֲשֶׁר לֹא יִדּוּם, אֵין אֲפָשָׁר

מַחְשָׁבָה, וְלֹא אֶתִּדְעַ מִמְּאוֹן דְּנָהִיר,
 ה'מ'ח'ש'ב'ה
 ולא נוֹךְ לוֹ מֵי
 מאיר

כְּדִין אֶתְלַבְשָׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִּנְהָ
 אָז מַתְלַבְשָׁ בִּנְהָ
 וְגַעֲלָם בְּתוֹךְ

וְנָהִיר לְמֹאוֹן דְּנָהִיר, וְאַעַילְלָ דָא בְּרָא
 וּמְאִירִים לְמַי שָׁרָאוּ לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זָה עַם זָה

עַד | דְּאֶתְבְּלִילָו בְּלָהּוּ בְּחַדְאָ[עַז]
 עד שְׂגָנְלִילִים וּנְחַשְׁבִּים כּוֹלָם לְאָחָד

וּבְרוֹזָא דְּקָרְבָּנוֹאַעַז פְּרָ סְלִיךְ, כְּלָא
 וּבְסָדוֹד סְקָרְבָּנוֹ בְּאָשָׁר עַוְלָה עַשְׁן הַקְּטוּרָת, כּוֹלָם -

אַתְּקַשְּׁר דָא בְּרָא, וְנָהִיר דָא בְּרָא
 נְקָשָׁרִים זָה בָּזָה וּמְאִירִים זָה בָּזָה,

להרהר בָּהָם וְלֹא לְחַשֵּׁב עַלְיָהָם, מְרוֹב הַעוֹזֵק שְׁבָהָם וּהַסְּתָרָתָם הַגְּלֻלָה.
עָ. כַּאֲשֶׁר מִדְתַּחַת הַחַכְמָה הַעַלְיוֹנָה, שָׁהִיא הַמְ'ח'ש'בָה הַגּוֹצְרָתָה, מִקְבְּלָת הָאָרֶה
 מִהְרָצֹן הַעַלְיוֹן, אִמְנָס הִיא לֹא מְשִׁיגָה בְּאֶמְתָּת מַמְּיקָן הִיא קִבְּלָה אֶת אָוֹרָה, אָזִי
 קִשְׁישׁ בָּה אָוֹר וּשְׁפָעַ, הִיא מַתְלַבְשָׁת בְּמִדְתַּת הַבִּנָה, וְאָזִי הַחַכְמָה קָוִירָה לִמְידָת
 הַבִּנָה, שָׁגַם הִיא לֹא כָּל כָּךְ מְשֹׁגֶטֶת, וְהַקּוֹה כּוֹתְחַבְּרִים זָה בָּזָה, עד אֲשֶׁר הַקּוֹה
 נְעַשְׁיִים מִפְנַשׁ דְּבָר אָחָד וּמְאָחָד. וּבְגַלְלָה רֹאיסִים שְׁהַבִּינָה מִבָּאָרֶת אֶת הַחַכְמָה
 שָׁאָדָם לִמוֹד [כְּפָנוֹבָא בְּגָ"א בְּכוֹנְשָׁלָן]. **עַב**. אֲשֶׁר קְרוּבָנוּ הוּא מַלְשֹׁן קָרוֹב, וּזוּוּ
 סָוד הַקְּרוּבָנוּ אֲשֶׁר עַוְלָה לִפְנֵי הָ, שְׁפָטָרָת הַקְּרוּבָנוּ, הוּא לִימַד אֶת הַבִּינָה בְּמִנְחַשְׁבָה
 וְאֶת הַמְ'ח'ש'בָה בְּרָצֹן הַעַלְיוֹן, וּמְאִירִים כָּלָם זָה בָּזָה, וְאָז כָּלָם רָק בְּעַלְלָה מְעַלָה
 מְעַלָה, וּמִדְתַּחַת הַחַכְמָה דְּבָקָה בְּמִדְתַּחַת הַפְּטָרָא אֲשֶׁר הִיא הַרְצֹן הַעַלְיוֹן שֶׁל הַקְּבָ"ה,

כְּדִין קִימֵי בְּלָהו בְּסַלִּיקָנוּ וּמְחַשְּׁבָה
 אֶז עֲוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסַוד עַלְיהָ וּמְפֻחָתָה
אַתְעַטָּר בְּאַין סְוִף [עַטְעַטָּר]. הַהוּא גַּהְירֹ
 עַוְלָה וּמְתַעַטְרָת בְּאַין סְוִף. זֶה הַאוֹר
דְּאַתְגָּהֵר מְגַהָּה מְחַשְּׁבָה עַלְאָה [עַיִן]
 שְׁמַעְיָה עַלְיָוָה מְפֻשָּׂבָה מְפֻנָּנוּ
(דְּלָא אַתִּדְעַ בָּה בְּלָל) אַקְרֵי אַיִן
 (שְׁלָא נֹזְעַ בָּה בְּלָל) נִקְרָא אַיִן
סְוִף [עַיִן], וּמְגַהָּה אַשְׁתַּבָּח וּקִימָא, וּגְהִירָה
 סְוִף וּמְפֻנָּנוּ נִמְצָא גַּנְאָל וּמְקִים וּמְאֵיר
לְמַאן דְּגַהֵר, וְעַל דָּא בְּלָא קָאִים [עַיִן]
 לְמַיִּם שְׁמַעְיָר וּעַל סְזָה הַכֵּל עַוְמָד,
דְּצִדְיקִיאָה חַוְלָקִיהָן **זְבָאת**
 שְׁלַחְקִים אָשָׁרִי וְזָקָן

אֲשֶׁר הָוָא נִקְרָא אַיִן סְוִף. נְגַן. בְּסַוד עַלְיתָה הַשְׁפָעָה לְמַעְלָה עַל יְדֵי מְנֻשָּׁנִים
 בְּתֹרֶה וּמְצֹוֹת וְאֵז הַם נְכָלָלים בְּמִשְׁפִיעַ הַעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְׁפָעָה מִאַיִן סְוִף
 בְּהַשְׁפָלָשָׁלוֹת לְכָל הַעוֹלָמוֹת. נְדַע. הַגְּנָרָאת עֲתִיק. נְהָה. הָוָא הַעוֹלָם הַגְּנָרָא
 אֲדָם קָדוֹמָן וְלֹא הָאֵין סְוִף מְקוֹשֵׁח [כָל עַולְם הַגְּנָעָלָם פֶלְפִי הַעוֹלָם שְׁתַחְתֵּיו נִקְרָא
 בְּבִיחִינָת אַיִן סְוִף, פִי נְעָלָם וְלֹא קָשָׁג]. שְׁוֹ. וּעַל סַוד הַקְּרָבָנוֹת עֲוֹדָדים כָל
 הַעוֹלָמוֹת כְמוֹ שְׁאָמְרוּ חַזְ"ל עַל שְׁלַשָּׁה דָבָרִים הַעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וּעַל
 הַשְׁבוֹתָה וּעַל גָּמִילֹת חֲסִידִים. נְזַע. אָשָׁרִי חַלְקָם שְׁלַחְקִים אֲשֶׁר רֹדְפִים

בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאֲתִיעַת.

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

במיחשבתם אחריו רצון ה', בועלם הזה ובועלם הבא, ובזכותם יבנה בית המקדש במקורה בימינו, כי הבניון נעשה בכם ורוחני בבחינת הקתוב "אנכי איה לה חומת אש סכיב", הינו על ידי תורה ותפלה מה שישישראל עוזים, גם שאננו בצרור גלותנו, בזה יבנו את בית המקדש ולעתיד לבוא כל אחד יפיר כוח תפלותו ותזרותו بعد השכינה הקדושה והגאה וזהו שאמר "כי בית תפלה", ואז יהי הארץ פנים בנים כמו שאננו מtoplלים אור פוך עליינו אדון נשא, פוכב אור - הבעל שם טוב ותלמידיו מקדושים ז"ע). **נח**. ובזכות עסקנו ולימודנו בתורת הסוד יקים בנו הבטחת הרעיא מהימנא "ובגין דעתך ישריאל למיטעם כאילנא דמי" דאייה, אי ספר הולך יקoon ביה מון גלו תא ברחמי". ובעוד מיקומות באחר אמר הרשב"י ז"ע שכל ביתה המשיח והגאה העתידה תליה בلمוד זהה בלבד. ואלו דברי הצדיק הירקנבל רביעקב צמח ז"ע, ז"ל: כי גליוי חכמה זאת עתה בדורות גראות הוא כדי שהיה לנו מנג עתה לאחיז בלבב שלם באינו شبשימים... ועתה (אננו) רוחקים משאר העלון כמו השמורים בתוך החבאות, מי יאן עליינו אם לא קרי אנתנו בחכמה זאת הנפלאה וטעקה, ובפרט על דרך שכתב הרב צ"ל (האר"י הקדוש) שהנטירות ונשו עתה כמו נגלו, עכ"ל. והרחקו ירים על עמו ישראאל וישלח לנו במקורה בימינו בקרוב את אלהו הבניה זכור לטוב לבשר בשורות טובות ישועות וzechot לעם ישראאל בכתוב הנה אנכי שולח לכם את אלהו הבניה לפניו בזאת יום ה' האגדול והונרא והשביל לב אבות על נינים ועל אבותם, וכן שכתוב (רש"י תהילים מג ג') "שלח אורך ואמרתך", 'אורך' נלך המשיח, ואלהו הבניה נביא אמת ונאמן, הנה ינוחי ובאי אני אל עם קדריך ועל משכןותיך, וישמיחנו ה"א באלהו הבניה זכור לטוב ובמלכותך זוד קשייחו ועל כסאו לא ישבו זרים וערב רב, ולא ינחלו אחרים את כבודך, כי בשם קדשו נשבעת שלא יכבה גרו לעולם ועד, ותזהה עינינו בהתגלות כבוד מלכות שמיים על כל העולם כלו בקרוב במקורה דידן אמן (ז"ו קוזר).

"בראשית תמן" תיקון מ"ח מתיקוני זוהר השלם והמבהיר

סגולת גדולה לקרוא בכל יום זוהר תיקון מ"ח
(תיק"ז דף פ"ה), משבעים התיקונים

לטנא האלקי אור עוזלם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

ואמרו גדייל המקבלים מהאור המפלא
רבנו הארבי זיל, לאמרו בכל יום ויום להארת
הנפשמה, ומסగל לתקן הברית ולזכות לטהרה
עליזנה.

הנה הסגלהazzo מוגנת לפניכם, למען תהגו בה בכל עת

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי" בעיה"ק בית שימוש טובב"א,
אייר תשע"ב לפ"ק

סגולה גודלה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של
 תקון מ"ח מס' ספר תקוני האחד, שהוא אחד משבעים
 התקונים שכתב אור העולם לתפנאה האלקית
 רבי שמואל בר יוחאי ז"א בספרו.

ואלו הן הפעולות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה
 מידי يوم ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפללה:

- א. ירים מלאו ולא יתמויטו.
- ב. יצילich בכל דרכיו.
- ג. לא יבוא לידי חסרון כס וענית.
- ד. כל אויבך יפלז תחתיך.
- ה. לא יראה מיתה בנו.
- ו. זוכה ומתקן נפשו רוחו ונש萌תו.
- ז. כחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע וכל האורות והבזירות) מתרחקים ממנה.
- ח. יעציל מפתקה לא טהור.
- ט. מוציא ממאן לתקן את עזון פגס הברית, ובפרט באותו היום.
- י. לא יחלה במלחמות הנפקלה.
- יא. יזכה ליראת שמים.
- יב. יזכה לארכיות ימים ושנים.
- יג. יזכה לעולם הבא.

בְּרָאשִׁית, תְּמִזְן תְּרֵי תְּמִזְן שְׁבַ"תְּ[א],
בְּרָאשִׁית, שֵׁם תְּרֵי, שֵׁם שְׁבַ"תְּ,

בְּגֻוֹנָא דָא בְּרָאשִׁית בְּ"רָא שְׂתִ"י[ב]:
פָּגָן זֶה, בְּרָאשִׁית - בְּ"רָא שְׂתִ"י,

וְאַינְנוּ תְּרֵי שְׁבָתוֹתְ[ג], עֲלֵינוּ אַתָּמָר
וְהוּ שְׂתִּי שְׁבָתוֹת, עֲלֵיכֶם נִאָמֵר (שמות לא):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָתָה
וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָתָה

א. במליה בראשיות יש אותיות תר"י, ויש אותיות שב"ת, ורמז על שתי שבאות, שמדובר בזה המאמר, על השכינה שתאה היא המלכות וזה "ושמרו בני ישראל את השבת" ועל השכינה העליונה היא הבינה וזה "לעשות את השבת", רענן לעיל תקון י"ט (דף ע"ב) דאמר שם שבת הגadol בינה, שבת הקטן מלכות. ובReLUיא מהימנא (יתרו צ"ב ע"א) דשבתא דיומא הוא שבת אלה ושבתא דליילא הוא שבת שתאה (באר לחי רוא). ב. בן הוא גירסת הכסא מלך, והביאו להלכה הבאר לחי רוא. ג. ואלו הן שתי שבאות, שבת עליונה ושבת תחתונה, בינה ומלכות

לְעַשׂוֹת אֶת הַשְׁבָּת וְגַם, תְּרֵין
 לְעַשׂוֹת אֶת הַשְׁבָּת וְגַם, שְׁתִי
 זְמַנֵּין אֲדָבֵיר הַכָּא שְׁבָת, לְקַבֵּל
 פָּעָמִים הַזְּפִיר כִּאן שְׁבָת, פְּנַגֵּד
 שְׁבִינְתָּא עַלְּאָה וַתְּתַחְתָּא, לְדוֹרָתָם
 הַשְׁכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה וַתְּתַחְתֹּונָה. "לְדוֹרָתָם",
 מַאי לְדוֹרָתָם, אֵלָא זְפָאָה אֵיהוּ מָאן
 מָהוּ לְדוֹרָתָם? אֵלָא זְפָאָי הוּא מַיִ
 דָּעָבֵיד לוֹן דִּירָה בְּשְׁבָת בְּתָרֵי בָּתִּי
 שְׁעוֹשָׂה לְקַם דִּירָה בְּשְׁבָת בָּשְׁנִי בָּתִּי
 לְבָאָי, וְאַתְּפָנִי מַתְּמַנוּ יִצְרָר חַרְעָ
 חַלְבָּ, וְמַתְּפָנָה מִשְׁמָן יִצְרָר חַרְעָ

(כְּסָא מֶלֶךְ, בָּאָר לְחֵי רֹואֵי). ד. שְׁכִינָה הַעֲלִיוֹנָה שֶׁהָיָ
 הַבִּינָה, וּכְנַגֵּד שְׁכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה שֶׁהָיָה הַמֶּלֶכֶת, (כְּסָא
 מֶלֶךְ, בָּאָר לְחֵי רֹואֵי). ה. לְמַה כְּתוּב מְלֹת לְדוֹרָתָם חִסְרָר וְ? –
 – מַלְשָׁן דִּירָה – כָּאֹוֹמֵר לְדוֹרָתָם, לְגֹור שְׁמָן. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוֹת, וְהֵעַלְּאָה, וְהֵתְּתָה – כְּנַגְּדָם שְׁנִי בְּתִים
 יֵשׁ בָּלְבָּ, כְּמוֹ שְׁפָטוּב בְּתִיקוּן (דף ס"ג ע"ב – כְּסָא מֶלֶךְ,
 בָּאָר לְחֵי רֹואֵי).

רְאֵיהוּ חָלוֹל שֶׁבֶת^{טו}, בְּרִית עֲזָלָם
 שַׁהְיוֹא חָלוֹל שֶׁבֶת, בְּרִית עֲזָלָם,
 רְאֵהוּ צָדִיק, תְּרוּיוֹהוּ
 זֶה צָדִיק, שְׁנֵיכֶם
 עַלְיָה, חָד לְאַמְלָאָה לִיה וְחָד
 עַלְיוֹן, אַחֲד לְמַלְאָה אַתָּה וְאַחֲד
 לְאַתְמָלִיא מִינִיה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְהַתְמִילָה מִפְנֵנוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אַיִלּוֹן תְּרִין בְּלִיּוֹן נְצָח וְחֹד,
 הַם בְּנֵגֶד פְּנִימִיות נְצָח וְחֹד,
 בְּנֵי דִיְשָׁרָאֵל סְבָא עַמּוֹד
 בְּנִים לִיְשָׁרָאֵל סְבָא -
 רְאֵמְצָעִיתָא, תְּלִת שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
 הָאַמְצָעִי - תְּפִאָתָה, שֶׁלַש פָּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי

ז. כְּדַלְקֵמָן שְׁאַרְיךָ שִׁיטְרַחַק מִהַכָּעֵס וְעַצְבּוֹת דְּטַחַול
 וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כַּבֵּד כּוֹעֵס, וּמְרָה זֹרְקַת בּוּ טֶפֶה,
 שַׁהְיוֹא חָלוֹל שֶׁבֶת מִבְּעִיר אִישׁ הַכָּעֵס בְּגּוֹפוֹ, וְאִם
 מַתְקֹן לְהָם דִּירָה נָהָה, אֹז שׂוֹרִים שְׁנֵיכֶם עַל צָדִיק
 יִסּוּד הָעוֹלָם (כְּפָא מֶלֶךְ, בָּאָר יְצָחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֶלְין תְּלַת אֲבָהָז^[ח], עַגְגָּה
 שְׁבִיעֵי אַלוֹ שְׁלַשָּׁת הָאָבוֹת, עַגְגָּה
שְׁבָת^[ט] וְנַ"דְר יַוְצָא מַעַד"ז לְהַשְׁקוֹת
 שְׁבָת וְנַ"דְר יַוְצָא מַעַד"ז לְהַשְׁקוֹת
אִתְּ הַגְּזָן^[ט], וְנַהֲר, אִתְּ נַהֲר וְאִתְּ
 אִתְּ הַגְּזָן (בראשית ב'). וְנַהֲר, יִשׁ נַהֲר וַיֵּשׁ
נַהֲר, אִתְּ נַהֲר **דָּאַתְקָרִי** נַהֲר
 נַהֲר, יִשׁ נַהֲר הַנִּקְרָא נַהֲר
פָּלָגִים, וְאִתְּ נַהֲר **דָּאַתְקָרִי** נַחַל
 נַחַל וַיֵּשׁ נַהֲר הַנִּקְרָא

ח. אֶבְרָהָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גִּבְוָרָה, יַעֲקֹב - תִּפְאָרָת.
 ט. עַתָּה מִפְרָשׂ גַם שָׁאָר עַנְנִינִי שְׁבָת, וּמִפְרָשׂ תְּחִלָּה
 סּוֹד עַגְגָּה שְׁבָת, - עַגְגָּה רָאשִׁי תְּבוֹתָה: ע' עַדְן, נ' נַהֲר,
 ג' גַן (כְּפָא מֶלֶךְ, בָּאָר לְחֵי רֹואִי, כְּמַבּוֹאָר בָּזָהָר בָּרָאשִׁית כ'יו
 ע"א). י. הִנֵּנוּ כַּמָּו שְׁבָחוֹב בָּזָהָר (יעַקְבָּר עַגְגָּה ע"א), לִמְיכָל
 תְּלַת סְעֻוְדָתִין בָּשְׁבָת בָּרוֹזָא דַעֲגָג שְׁבָת, כַּמָּו שְׁבָתוֹב:
 "אֹז תַּתְעַנְג עַל ה'" שְׁלוֹזה נָאָמָר: "וְנַהֲר יַוְצָא מַעַדְן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגְּזָן", וּמְאָן דָלָא מַקִּים לוֹן וְאִתְּ לִיה
 לְקִיְמָן, אִיתְהַפְּקָד לִיה "עַגְגָּה" לְ"עַגְגָּה", וּבְהַפְּקָד אָם
 מַתְקָן וּמַעַג כְּרָאֵי אָזִי שְׂוָרָה עַלְיוֹ שְׁמַחַת הַשְׁבָת

קָדוּמִים [יא], עַלְיָה [יב] עַדְן עַלְאָה [יב]
 קָדוּמִים, עַלְיוֹן עַדְן עַלְיוֹן
אָתָּמָר עַזְן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
 נִאָמֵר (ישעה סד) "עַזְן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים"
זָוְלַתְךָ [יא], הָאֵי נֶהֶר אֵידָה ו' [ט]
 זָוְלַתְךָ", זָה הַפְּנִיר הַוָּא אָזָת ו',
דָּנְפִיק מַעַדְן עַלְאָה דָּאֵיד א' [ט]
 הַיּוֹצָא מַעַדְן הַעֲלִיוֹן שָׁהָוָא אָזָת א',

וּמַהְפֶּךָ מִנְגָּע לְעוֹנָג (בָּאָר לְחֵי רֹואִי). יא. הַיּוֹסֵד נִקְרָא
 נֶהֶר, יִשְׁנֶהֶר וַיִּשְׁנֶהֶר, יִשְׁנֶהֶר הַנִּקְרָא (תְּהִלִּים מ' ז):
 "נֶהֶר פְּלָגִיו" הוּא יִסּוּד ז"א - [ז' עִיר אֲנָפִין], שֶׁמְקֻבָּל
 הָאֲרוֹת מַחְסָד וְגֻבוֹרָה, תִּפְאָרָת נִצָּח וְהַזָּד, הַנִּקְרָאים
 "פְּלָגִי מִים", וַיִּשְׁנֶהֶר הַנִּקְרָא נֶחָל קָדוּמִים, יִסּוּד
 דִּבְרִינָה הַיּוֹצָא מַעַדְן מַאֲבָא-חֲכָמָה הַנִּקְרָא תּוֹרָה
 קָדוּמָה, (כְּסָא מֶלֶךְ, בָּאָר יִצְחָק). יב. הַוָּא כְּתָר שְׁהָוָא עַדְן
 לְגַבֵּי חֲכָמָה (כְּסָא מֶלֶךְ). יג. וְעַל הָאֵי עַדְן עַילְלָא
 אִיתָּמָר "עַזְן לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זָוְלַתְךָ", וְאָמֵר הַכָּא,
 כִּי מֵשְׁמַקִּים עַנְג' שְׁבַת, זֹכָה לְתַעֲנוֹג נֶהֶר שֶׁל עַדְן
 עַילְלָא שְׁעַלְיוֹ נִאָמֵר "עַזְן לֹא רָאָתָה" וְגוֹ', (בָּאָר לְחֵי
 רֹואִי). יד. ו' רֹומֶז לִיסּוּד, הַכּוֹלֵל קַו אַמְצָעִי - דִּעתָה
 תִּפְאָרָת יִסּוּד (רְאֵשִׁי טְבוֹת - דְתְ"י).טו. א' רֹומֶז לְכְתָר

וְאַעֲבָר^[ט] **בֵּין אֶבֶן וְאִמָּא**^[ו], **וְאֹזִיל**
ועובר בין אבא - חכמה ואימה - בינה
והולך

והוא באrik אַנְפִין. פירוש (באר לחי רוא): שְׁבָאות א' ייש י' למעלה ווי' למיטה ובא מצע אות ו', היד העליונה רומזת לשכינה עליונה, ווי' למיטה רומזת לשכינה תפאה, והו' בא מצע שהוא סוד עין החיים מקשרים ומחברים לעלות מגן עדן התחтоן לגן עדן העליון וכל זה על ידי ענג שבת. נ.ה. על ידי לימוד תורה הסוד - שהוא בסוד עין החיים - בשבת קודש, זוכה לעלות לגן עדן העליון "עין לא ראתה אלוקים זולתך", וכמו שהביא מהרץ' את דברי הזוהר הקדוש, ש כדי לזכות לגן עדן העליון אי אפשר בלתי לימוד תורה הסוד, וכמו שאמר מרן הגה"צ רבי חיים קנייבסקי שליט"א לא ברך הלומד רק נגלה, שילמד וזה"ק אם רוצחה לזכות לגן עדן העליון]. טז. וועבר וממשיך השפע להכלה ובינה ומשם לחגית נ"ה, ונכלליםabis, וממשיך השפע למען השכינה - המלכות. יז. בסוד הנשמה יתרה שימושים בשבת הוא ברזא ד"נשמת כל חי" [صاحب הרשב"ה הקדוש], ובהאי נשמה יתרה תהילין, דאיןון אבא ויאמא שם חכמה ובינה, ועליהו אמר עין לא ראתה". בגין דאייהו מרפכה לעילת העלות שהוא

חֲמִשָּׁה **מֵאוֹת** **שָׁנָה**^[ח], **וּמְטַי** **עַד**
 חמש מאות שנה, ומתי עד
צְדִיק **שְׂבִיעִי**^[ט], **וּמְתֻמָּן** **אַשְׁקֵי** **לְגַנְתָּא**
 צדיק - יסוד שהוא שבעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,
דָּאִיהֵי **שְׂבִינְתָּא** **תְּתָאָה.** **וּבָאָה**
 דאייה שכינה התחזונה. זפאי
אַיְהוּ **מָאוֹן** **דָּנְטִיר** **דִּירָה** **לְשֶׁבֶת**
 הוא מין שומר דירה לשכנת,
דָּאִיהֵוּ **לְבָאָפּ**, **דָּלָא** **אַתְּקָרִיב** **תְּמִינָה**
 שהוא תלב, פלא יתקרב שם

מכה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שימושים
 בשכנת הוא נחר שיויצא מעדן וכו', דאייה צדיק
 להש��ות את הגן דאייה נפש יתירה לשכנת שהוא
 מלכות. (באר לחוי רואי). יה. הם חסד גבורה תפארת
 נצח הוד שכל אחד קלול מעשר ועשרה מעשר סך
 הכל מאה, וביחד חמיש מאות. יט. אם סופרים מבינה
 שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
 תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שבעי [כלומר
 שבעי לבינה]. כ. השכנת נקרא לב, שהוא בא מצע
 ימי החול, בין דיהו' שהם ממשיכים נר"ן [יום ד']

עָצִיבְיוֹ[א] דְּטַחֲוֵל, וּבְעַם דְּמִרְהָ דְּאִיְהּ
 עֶצֶב הַטְּחָוֵל וְכָעֵס הַמִּרְהָ שְׁהִיא
נוֹרָא דְּגִיהָנָם[ב], דְּעַלְהָ אַתְּמָר לֹא
 אִשְׁתְּגִיהָנָם, שְׁעַלְקִיהָ נָאָמֵר (שְׁמוֹת לָה): "לֹא
תִּבְעַרוּ אִשְׁתְּגִיהָנָם בְּיֹם
 תִּבְעַרוּ אִשְׁתְּגִיהָנָם בְּכָל מַוְשֻׁבּוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁפָט, וְחַכְיָה הוּא וְדָאי דְּכָל מָאוֹן
 הַשְּׁפָט", וְכוֹן הוּא וְדָאי, שְׁפָל מַיִ

נְפָשָׁה, יּוֹם הַ רֹּוחַ, יּוֹם וְ נִשְׁמָה] לְשִׁבְתַּת הַבָּאָה וּבֵין אִ
 בְּ גַ' שְׁמַקְבָּלִים הָאָרֶה לְנֶרְזָן יּוֹם אִ נִשְׁמָה, יּוֹם בְּ
 רֹוחַ, יּוֹם גַ' נְפָשָׁה] מְשִׁבַּת שְׁעַבְרָה שְׁנֶשֶׁארָת עֲלֵיכֶם,
 וּקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שַׁהוּא אָוֹתִיותָ דָר יְהָה שְׁבוֹ
 הָאָרוֹת חִכְמָה וּבִינָה שְׁהֵם סֹוד יְהָה, עַד כָּאן (בְּנִיהוּ
 לִרְיָה הַטוֹּב). א. ה. כָּלָוּmr שְׁשׁוּמָר אֶת לְבָוּ - תְּרַתִּי מְשֻׁמָּעַ, לְבָ
 הָאָדָם בְּשִׁבְתַּת שְׁנֶקְרָאת לְבָוּ - מִדְבָּרִי חֹול וּמִמְשִׁיק לְלְבָוּ הָאָרוֹת
 חִכְמָה וּבִינָה עַל יָדֵי לִימּוֹד פְּרַדְסָת הַתּוֹרָה). כָּא. כִּי הַלְּבָב מְשֻׁפְּנָן
 בִּינָה וּמְלֻכּוֹת, צָרִיךְ שְׁמָחָה וּרְגָנָנָה, (פְּסָא מֶלֶךְ), לְרִמּוֹן
 שְׁצָרִיךְ לִלְמּוֹד הַפְּרַדְסָ בְּשִׁבְתַּת בְּשָׁמָחָה וּרְגָנָנָה (סֹוד
 הַ). כָּב. טְחָוֵל מִרְהָ אִשְׁתְּגִיהָנָם רְאֵשִׁי תְּבּוֹת טְמָא, שְׁלָא
 יִתְעַרֵּב טְמָא בְּשִׁבְתַּת, גַם טְחָוֵל מִרְהָ גִּימְטְּרִיה "רְצִחָה"
 מִצְדָּ פְּלוֹנִי שַׁהְוָא בַּעַל הַרְצִחָה, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשִׁבְתַּת

דְּבָעִים בְּאַלּוֹ אָזְקִיד נֹרֶא דְּגִיהָפֶם [כג]
 שְׁפּוּעַס כְּאַלּוֹ מִדְלִיק אֶת הַאֲשָׁר שֶׁל הַגִּיהָפֶם.
אַרְבָּעִים מִלְּאָכֹות חִסְר חִד [כד] **אִינְנוּן**
 אַרְבָּעִים מִלְּאָכֹות חִסְר אַחַת, חִסְר אַחַת, הַן

דָּאֵיהו "חַיִּים", (בְּנִיהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כ.ג. שְׁפּל מֵשְׁפּוּעַס
 בְּשִׁבְט נְחַשֵּׁב לוֹ כְּאֵילוֹ הַדְלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיהָנָם בְּשִׁבְט,
 (הַגְּרָא). כ.ד. **אַרְבָּעִים מִלְּאָכֹות חִסְר** אַחַת הַן כְּנֶגֶד,
 אַרְבָּעִים מַלְקוֹת חִסְר אַחַת שְׁאָסְרוּ לְקֹוטָה בְּשִׁבְט,
 וְאַלּוּ הַמַּלְקוֹת הַן כְּנֶגֶד עַשֶּׂר קְלָלוֹת שְׁלָקָה אָדָם וְעַשֶּׂר
 לְחֻוחָה וְעַשֶּׂר לְנַחַשׁ וְתַשְׁעַ לְאַדְמָה, וְעַל בַּן אַמְרָוּ חַכְמִי
 הַמְּשִׁנָּה "אֵין לְזָקִין בְּשִׁבְט" שְׁאַלּוּ הַמִּלְאָכֹות מַאֲחָר
 וְהָם מִתְּרוֹת בַּיּוֹם חֹול, גּוֹרְמוֹת לִישְׁרָאֵל שִׁיקְבָּלוּ
 מַלְקוֹת בַּיּוֹם חֹול, אֲךָ בַּיּוֹם הַשִּׁבְט, מַאֲחָר וְנָאָסְרוּ
 אַוְתָן הַמִּלְאָכֹות, אֲזִי גַם נָאָסְרוּ הַמַּלְקוֹת. וְאַלּוּ
 הַמַּלְקוֹת הַם כְּנֶגֶד לְעַט אַבּוֹת מִלְאָכֹות שְׁנָעָשָׂות בִּימֵי
 הַחֹול מִחְמָחָה קְלָלה אָדָם הַרְאָשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שִׁבְט
 גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיוֹת כְּמוֹ שְׁכַתְבוּ בְּהַקְרָמָת תִּקְוֹוֹז (דף
 י"ב ע"א), וְנָאָסְרוּ בְּשִׁבְט שְׁהִיא מִקּוֹר הַשְׁפָעַ, וְכָל
 הַשׁוֹמֵר שִׁבְט זֹכָה שִׁיתְהַפֵּךְ לוֹ לְטַל בְּרָכוֹת וַיְהִי לוֹ
 פְּרָנָסָה טֹבָה בְּשִׁפְעַ וּבְנֶגֶל בְּלִי טְרִיחָה כִּי נִצְׁוָל
 מִקְלָלָת אָדָם הַרְאָשׁוֹן. (לִקּוֹטִי הַלְּכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אִרְבָּעִים מֶלֶכִיּוֹת חֲסִיר חֶד
פָּנֶגֶד אִרְבָּעִים מֶלֶכִיּוֹת חֲסִיר אַחַת
בְּשִׁבְתָּה, וְאַינּוֹן עִשְׂרָה דָּלְקָה אָדָם
בְּשִׁבְתָּה, וְהֵם עִשְׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,
וְעִשְׂרָה לְחוּה וְעִשְׂרָה לְנַחַשׁ וְתִשְׁעָה
וְעִשְׂרָה לְחוּה, וְעִשְׂרָה לְפָחָשׁ, וְתִשְׁעָה
לְאַרְעָא, וּבְגִין דָא אָמְרוּ מַאֲרִי
לְאַדְמָה, וּבְגִלְלָה זָה אָמְרוּ בְּעַלְיָה
מַתְגִּירִתִין אֵין לוֹקִין בְּשִׁבְתָּה, דָא לֵין
הַמְשֻׁבָּה אֵין לוֹקִין בְּשִׁבְתָּה, שָׁאַלְוָה
מִלְאָכוֹת אַינּוֹן חַשְׁיבִין לִישְׁרָאֵל
הַמִּלְאָכוֹת הֵן נַחֲשָׁבּוֹת לִישְׁרָאֵל
לְקַבֵּל מֶלֶכִיּוֹת. יִצְיאוֹת הַשִּׁבְתָּה
פָּנֶגֶד מֶלֶכִיּוֹת. יִצְיאוֹת הַשִּׁבְתָּה
שְׁתִים. אַינּוֹן עֲקִירָה וְהַגְּנָחָה, דָעַבֵּיד
שְׁתִים, הֵם עֲקִירָה וְהַגְּנָחָה, שְׁעוֹשָׂה
לוֹז בְּבֵת אַחַת, מֵאַז דָא עֲקָר חַפְּזִיז
אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מֵי שְׁעוֹקָר חַפְּזִיז
מַאֲתִירִיה וְאַגְּחָה לֵיהֶן לְבָר מַאֲתִירִיה
מִמְּקוֹמוֹ וּמִנִּיחָה אָתוֹן מְחוֹזָן לִמְקוֹמוֹ

וּמִרְשׁוֹתֵיהַ[כָּב] **בְּאֶלְעָזֶר** **אַעֲקָר** **אַיְלָנָא**
 וּמִרְשׁוֹתוֹ,
 אֶת אַיְלָן
עֲקָר **כְּאֶלְעָזֶר**
וְאַנְחָה **דָּאִידָה** **אֹות** **בְּרִית**,
 הַחַיִם, **שְׁהָא** **אֹות** **בְּרִית**,
וְהַפִּים
לִיה **בְּרִשְׁוֹת** **נוֹכְרָהָה**, **מִאֵן** **דְּעַבֵּיד**
 אָוֹתוֹ **בְּרִשְׁוֹת** **נוֹכְרִיהָ**. **מֵי** **שְׁעוֹשָׂה**

כה. יציאות השבת שתים, אלו הן: עיקירה מרותות היחיד והנכח בראשות הרבים שעושה אותן בבחת אחת [כמו המעביר ד' אמות בראשות הרבים בלי הפסיק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרותות היחיד ומניחו מחוץ למקום ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אותן ברית יסוד זו"א והניחו בראשות נוכריה מקום הסטרא אחרת, מי שעושה כן גורם לנש灭ו שטעוקר מרשותו ותונח בראשות האחרת שהיא מרה וטהול פעס ועצב. – וזהו חלול שבת שగרים לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרת, [כמו שבכתוב בעין חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקרה משאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקרה רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָא גְרִים דָא עַקֵּר נְשָׁמְתִיה מִרְשִׁוֹת
 את זה, גרים לעקוּר בְּשָׁמְתוֹ מִרְשִׁוֹת
דִילָה, וְאֶחָד לְה בְּרֵשֵׁו אֲחַדָּא דָאִיחֵי
 שלָה וּמִנְיָחָה בְּרֵשֹׁות אַחֲרָת, שְׁהִיא
מִרְהָה וּטְחוּלָה, וְדָא גְרִם לִישְׂרָאֵל
 מִרְהָה וּטְחוּלָה, זהה גְרִם לִישְׂרָאֵל
דִאַתְעַקְרָוּ מַאֲרָעָא דִיְשְׂרָאֵלְעַכְרָוּ
 מַאֲרָעָא יִשְׂרָאֵל שְׁגַעְעָקְרָוּ

והשלום ליריחו הטוב על תהלים ס"ח ב'). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לאرض מעריך את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אהות לנו קטנה" וגוז', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממוקם
 התורה כדכתיב: "כִּי מִצְיוֹן תָּצֵא תֹּרֶה" (רמב"ן), ובכמו
 שכתוב בזוהר: (ויחי דף רכ"ה), דהא אוירא קדיישא
 ורוחא קדיישא אהעדו מיפויה. ויונקי מאירא ורוחא
 דרישותא אחרא, עפ"ל, (ועין עוד זורה ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשנת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לזכחים הו' מעשו ונשאר
 ע"ש, וננותנים הו' הוא השפע ליעקב וננהיה יעקוב
 מלא בו', ובזכותם פבוא הגאותה. (ספר לך לך למקבל

וְאַתָּגֵלְיוֹ אֶבְרָעָ נּוֹכְרָאָה דָאִיחֵי
 וְגַלוּ לְאָרֶץ נְכָרִיהָ שְׁהִיא
רְשֻׁוֹת הַרְבִּים, וְהַכִּי אִיחֵוּ[כְּ] מְאוֹן
 רשות הרבים, וכמי הוא מי
דָאַעַיל אֹת בְּרִית קְדֻשָּׁה דִּילְיָה
 שמוועל באות ברית קדש שלו
בָּרְשֻׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבַתָּאִי[כְּ] אִיחֵוּ
 ומעבריך כח לרשות נכירה. הוא

רבינו מרכדי עטיה ז"ע, ומספר דרכם חיים למקבל רבי חיים ישעיה הכהן ז"ע). כך. וכך מי שפוגם אתאות ברית קודש שלו, ונונטו כח ברשות נכירה שנקרה מוציאה מרשות ישראל (רשות היחיד) ומבעבריו לרשות הסטרא אחרא (רשות הרבים) רח"ל, וזה הטוב יכפר בעידינו, ויקבץ נדחינו מאربע כנפות הארץ לאצינו,acci"r.

כך. שbetai אחד משבעה כוכבי הלקת השולט בליל שבת, וממי שמחיל שבת נכנס פחת ממשלו שהוא עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש שולטים על המזל, ועוולים מעל הטבע, ומקבלים שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל ימי החול. וכיודע מהצתה"ק רבינו מנחם מנדלMRI מנווב זיע"א שדרפו בקודש לומר על אכילתו

טְחוֹל, חַמָּה אֲתַתָּא בִּישָׁא מְרָה^[ט]
 טְחוֹל, חַמָּה, - אֲשָׁה רֵעה וּמֶרֶה,
שְׁבַתָּא"י עַלְיוֹת אַתְמָרְלָע וְהַבּוֹר רַק
שְׁבַתָּא"י עַלְיוֹ נָאָמֵר: "וְהַבּוֹר רַק
אֵין בֹּו מִים, מִים אֵין בֹּו אָבָל
אֵין בֹּו מִים", מִים אֵין בֹּו אָבָל
נְחַשִּׁים וּעֲקָרְבִּים יִשְׁבָּו, וְאֵינוֹ רָעָב
נְחַשִּׁים וּעֲקָרְבִּים יִשְׁבָּו, וְהַוָּא רָעָב

בָּשְׁבַת קֹדֶשׁ שְׁמַמְנָה יוֹתֵן שְׁפָע לִימֵי הַשְׁבּוּעַ.
 כְּט. חַמָּה הִיא בְּחִינַת אֲשָׁה רֵעה נִקְרָאת מְרָה, כְּמוֹ
 שְׁבַתּוֹב: (קְהֻלָת) "וּמֹצָא אָנָי אֶת הָאֲשָׁה מִרְמָנוֹת"
 (ועין תִּקְוֹז תִּקְוֹן ח' דף כ"ד ע"א - בָּאָר לְחֵי רֹואִ).
 ל. **שְׁבַתָּא"י עַלְיוֹ נָאָמֵר (בראשית לו כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין**
בֹּו מִים" מִים אֵין בֹּו, אָבָל נְחַשִּׁים וּעֲקָרְבִּים יִשְׁבָּו,
וְהַוָּא גּוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרָעָב וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְּפָד
וְחַשּׁוֹכה וְאֲפָלָה, הַפְּךָ עַג שְׁבַת וְהַוָּא גּוֹרֵם לְגָלוֹת
לִיְשָׂרָאֵל, וְצַרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְעֹשֹׂת לְה לְשְׁבַת שְׁנָוי
בְּכָל אֶלְהָה כְּמוֹ שְׁלֵמָדָנוּ, וְהַוָּא הַדִּין לְגַבֵּי דָבָיר חֹלֶ
שַׁהְוָא אָסּוֹר בָּשְׁבַת, וְכֵךְ לֹא יְהִי לְסִטְרָא אַחֲרָא
מֶקְומָה בָּשְׁבַת לְשָׂרוֹת בֹּו, וְאֵז יִבְרָח כְּדִגְמָת שְׁפָחָתוֹ
שֶׁל אֶבְרָהָם שֶׁנָּאָמֵר בָּה: "מִפְנֵי שָׂרָה גְּבָרָתִי אֲנִי

וְצִמְאֹן וּקְיָנָה וַחֲסָבָא
 וְצִמְאֹן וּקְיָנָה וַחֲסָבָא
 וְקְבָלָא^[לט] וְאֵיחָיו גָּלוּתָא
 וְעֶרֶף - אֱפָלה, וְהִיא גָּלוּת
 לִישָׂרָאֵל.
 וְצִרְיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָּה שְׁנָיו
 וְצִרְיכִים יִשְׂרָאֵל לְעַשׂוֹת
 לְהָשְׁבָן
 בְּכָלָא^[לא] וְהָא אָזְקָמוֹת, וְאֵיחָיו דָבָר
 בְּפֶל, וְהִרְיָה פְּרִשּׁוֹת, וְהִיא דָבָר
 דְּחוֹל דְּאֵיחָיו אָסּוֹר בְּשְׁבָת^[לי], וּבְדָ
 שְׁלָחֵל שְׁהָוָא אָסּוֹר בְּשְׁבָת,
 וְכַאֲשֶׁר

בָּרוּחַת". לא. (וזהר דף פ"ה ע"ב). ועיין זהר חדש פ'
 יתרכז (דף כ"ז ע"ב) דאית שְׁבָתָאי מיסוד דקדושה ונקרא
 שְׁבָת (באר לחוי רוא). לב. מנה ששה מינים כנגד
 שליטתו בששת ימי החול, (בניהם). לג. כי כוח
 שְׁבָתָאי"י שהוא שולט בתקלה يوم השבת הוא
 עצבות ועינוי ולבישת שחורים ולא לאכול בשר וין,
 ולישב בחשך, ועל כן מצוות שבת צריך הכל בהפקה
 ושינוי, וכן שאר השלדים ממנה הכל לטובה, ואיזי
 קשימצא שניי לטובה בתקלה כניסה שבת איזי היא
 בורחת ממש, (באר יצחק). לד. ואמרו בגמרא

לֹא אָשְׁבַּחַת אֶתְר לְשִׁירֵא תִּפְנֵז, אֵיתִי
 לא מוצאת מקום לשירות שם, היא
בְּרֻחַת, בְּגִוְונָא דְּשִׁפְחָה לְאֶבְרָהָם^[לט]
 בורחת, כמו השפחה של אברהם
דָּאַתְמָר בָּה מִפְנֵי שְׂרֵי גָּבְרָתִי אֲנָכִי
 שאמר בה: "מִפְנֵי שְׂרֵי גָּבְרָתִי אֲנָכִי
בְּרֻחַת^[לט]. טְחוֹל עַלְה אַתְמָר^[לט] של
 בורחת". טחול עליון נאמר: "של
גַּעֲלִיךְ מַעַל רְגַלְיךְ, גַּעַל מַטְוִנָּת
 געליך מעיל רגליך, געל מطنך
דְּטִפָּה סְרוֹחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 דטפה سروחה, כי המקום אשר

(שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהיה דברוך של שבת בדברוך של
 חול, הינו השינוי של שבת האמור כאן, (באר לחירוזא).
 לה. (בראשית ט"ז ח), וכך ש שכחוב | (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
 ע"ב), **בְּגִוְונָא דְּעַבְדַּת שָׂרָה לְשִׁפְחָה דִילָה, הַהֵיד "מִפְנֵי**
 שרה גברתי אני בورחת", עי"ש (באר לחירוזא). לו. אין
 בורחת הקלפה מפני שמקדש את עצמו בקדשת שבת
 ומשרה עליון את השכינה הקדושה, (הגרא"א ובאר לחיז
 רוא). לו. (שםות ג' ה').

אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוא,	זה	שבת	שבת	ועליה
הוא,	זה	שבת	שבת	ועליה
אמרת	שבינתא	פשתתי	את	
אמרת	שבינתא	פשתתי	את	
בתני	אלבשנה	רחצתי		
בתני	אלבשנה	רחצתי		
את	רגלי	אלכה	אלבשנה	אלבשנה,
את	רגלי	אלכה	אלבשנה	אלבשנה,
ובגין	דא	צרייך	בר	נש
ומפני	דא	צרייך	בר	נש
בשבת	לשוני	בלבושים	בלבושים	בלבושים,
בשבת	לשונות	בלבושים	בלבושים	בלבושים,

לה. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשתראת השכינה הנקרעת אדמת קודש, והיא בcheinת שבת (מפרשים). לט. וען בשער הפסוקים להארין"ל (בספר הליקוטים רוח ד"ה זוatta לפנים בישראל), שפסק זה נאמר על הפשתת לבושי הקלהה שסובלת השכינה מחתמת עונותיהם של ישראל רחל"ל (באר לחי רואין). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמַאכְלִין^[מא], **וְצָרִיךְ** **לְמַהֲוֵי** **מוֹסִיף**
 וּבְמַאכְלִים, **וְצָרִיךְ** **לְהִיוֹת** **מוֹסִיף**
מַחְולֶל **עַל** **הַקָּדֵשׁ**, **וּבֶל** **הַמּוֹסִיף**
 מַחְול **עַל** **הַקָּדֵשׁ**, **וּבֶל** **הַמּוֹסִיף**,
מוֹסִיפִין **לִיהְיָה** **נֶפֶשׁ** **יִתְּרָה** **בְּשִׁבְתָּה**^[מב].
 מוֹסִיפִים **לוֹ** **נֶפֶשׁ** **יִתְּרָה** **בְּשִׁבְתָּה**

מא. ראשית תבות שירגא ל'בושין מאכלין - שלם, כי
 השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצරיך
 למאהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נرمز
 באות ר', כי לעולם קיימה לנו ר' לרבות, ואם כן בנגד
 זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ר' באותיות שלם
 הנזקרים, וייהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום.
 (בניהם). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיק עליו את
 רצון העליון, ורצון הוא מתחווה לצנור, [רצו"]
 אותיות צנו"ר], כי כל מצוה וממצוה היא צנור, אשר
 דרך שם ממשיק האדם אליו כל מני אורחה, כל מני
 טובה ברכה ושםחה ואהבה מן המקור העליון,
 בדקדוק: (ישעה י"ב י"ג): "ושaabתם מים בשwon
 ממני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד'
 ט"ו), "מעין גנים בא ר מים חיים ונוזלים מן לבנון",
 ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעוזה המצווה

וְכֹל הַגּוֹרָע גּוֹרָעִים לו אֶזְתָּה נֶפֶשׁ
 וְכֹל הַגּוֹרָע מִפְסִידִים לו אֶזְתָּה נֶפֶשׁ
יִתְרָה חַם וְשַׁלּוֹם, וְכֹל הַמּוֹסִיף
 יִתְרָה חַס וְשַׁלּוֹם וְכֹל הַמּוֹסִיף,
מוֹסִיףִים לו נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשְׁבָתָן.
 מוֹסִיףִים לו נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשְׁבָתָן.

בשלימותה כראוי, הנה אז יורד אליו שפע קודש, אורה ושמחה מאור פניו יתברך, וכאשר המזוה היא לשמה, מביאה נשמה קדושה, והיא מארה לאדם באורה ושמחה וחודה, ומצילתו ומגינה עלייו מכל מכשולים ופגעים כמאמր חז"ל (סוטה כ"א ע"א) מצوها מגנה ומצלה, ועל כן צരיך האדם לשוב בחשובה קדם כל מצוה, וקדם כל תפלה ולמוד התורה ואז ונדיי הוא מורה ומשיך אור הקדושה והטהרה, ועל זה אמרו חז"ל (יומא ל"ט), אדם מקדש עצמו מעט מלמטה, מקדשין אותו הרבה מלמעלה, כי מושך לעצמו בכל מצוה ומצוה ודבר תורה או ראלקותו יתברך שהוא מקור כל הקדושה ותכלית הטהרה המטהר לאדם בכל יום ויום ביותר ויותר, (תוון דברי באור מים חיים פרשת ואתחנן). מג. שצരיך להוסיף מחול על הקודש בכניותה וביציאתה, ועל

אחר כה יקרא פסוקים אלו, שלוש פעים כל פסוק:
(ירמיהו מו, כד) **וְאַתָּה אֶל תִּרְא עֲבָדִי יַעֲקֹב וְאֶל תִּחְתֵּן**
יִשְׂרָאֵל בַּי הָנִי מַוְשָׁעֵךְ מַרְחֹזֶךְ וְאַת וְרֹעֶךְ מְאָרֶץ
שְׁבָיִם (יכוון שכל בנטשות השבויים בטומאה, יחוירו לקודש), **וְשָׁבֵךְ**
יַעֲקֹב וְשָׁקֹט וְשָׁאָנוּ וְאַיִן מְחֻרִיד: (תהלים יח, לא) **הָאֵל**
תְּמִימִים דִּרְפָּו אָמָרָת (יכוון שתקלה ה-קמארת שנגרמה בעונותיו,
תפקף לאמנת) **ה' צָרוֹפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחֲסִים בָּו:**

ידי הוספה קדשת שבת בכניסתה מפרידים את הקלה
מהקדשה, ועל ידי הוספה קדשת שבת, ולאחר
ביציאת שבת, נשארת דבוקה קלפת נוגה בקדש
וחזרת להיות טוב גמור, וכן על ידי הרהורית תשובה
שלו נקרא מוסף מחול על הקודש, וזהו סוד הוספה
שבת, (bearachi roai). ומנהג ישראל קדושים אחרי
תפילת ערבית במצואי שבת קודש נשארים למשך
זוהר הקדוש בחכורה כדי להמשיך את קדשת השבת
עם האור הגנוו הטמון בזוהר הקדוש לכל ימי השבעה,
ומרוחים בכל שעהמאה מיליון שנה תורה, ובמנין
עולה לתרילيون שנה תורה, (יעין ערךה של שעה בארכיות).